

Nemci slavijo zmago na Vzhodnem Pruskem.

Ruska deseta armada bila zajeta v past ob Mazurskih jezerih, kjer maršal von Hindenburg ujel baje nad 100,000 Rusov. Nemško zasledovanje zaustavljeno. Na Poljskem Nemci odbiti. Avstriji poročajo uspehe v Karpatih.

Italija baje razgorčena nad Avstrijo. Z zapadnega bojišča.

Dunaj, 22. febr. (Čez London.) — Sledeče uradno naznanilo je bilo nocoj izdano: "Na Poljskem in v zapadni Galiciji je prišlo samo do topničarskih bojev in neznatnih pehotnih prask."

"V Karpatih Rusi nadalje poskušajo, predreti naše linije. Tudi v zapadnem delu so Rusi podjeli številne napade, ki pa so bili vsi odbiti s težkimi izgubami za sovražnika."

"Južno od Dniestra se razvija velika bitka. Močni sovražni oddelki, so bili včeraj po trdem boju prisiljeni k umiku. Ujeli smo 2,000 mož ter zaplenili štiri topove in vojni potrebščini v znatnih množinah."

"V Karpatih je izza pričetka ofenzive položilo svoje orožje 64 častnikov in 40,800 mož. Osem topov in 34 strojnih pušk je bilo zaplenjenih."

Ogromne izgube ruske.

London, 22. febr. — Angleški časopisi danes objavljajo dve nasprotujoči si izjavi o zadnjih bitkah, po katerih so Nemci izgubili Ruse nazaj čez vzhodnoprusko mejo, a kajpada so naklonjeni sprejeti rusko inčaco, da so se Rusi umaknili v redu.

Proti temu navajajo Nemci 100,000 tujnikov in ogromno množino vojnega plena. Pomenljivo je pa, da Berlin pravi: "Zasledovanje je končano."

in angleški opazovalci pravijo, da to pomeni, da se je zopet drag nemški naval izjalovil. Dokazati imajo bitke, ki se zdaj razvijajo na ruski zemlji, ali je ta nazor pravi.

Nemci ujeli 100,000 Rusov.

Berlin, čez London, 22. febr. — Nemško uradno naznanilo, danes izdano, pravi, da se je število ujetnikov v bitki ob Mazurskih jezerih na Vzhodnem Pruskem pomnožilo na sedem generolov in več nego 100,000 mož. Topov je bilo zaplenjenih 150.

Naznanilo se glasi: "Zasledovanje po zimski bitki v mazurskem okrožju je končano. Med očiščevanjem severozapadno od Grodna in v naznanjenih bitkah med zadnjimi dnevi v okrožju rek Bobr in Narew smo dosedaj ujeli enega poveljujočega generala in štiri druge generale in približno 40,000 mož. Zaplenili smo petinsedemdeset topov in nekaj strojnih pušk, katerih število še ni dognano, in mnogo drugih vojni potrebščin."

Skupni plen v zimski bitki v mazurskem okrožju vsled teh dodatkov je bil pomnožen doslej na sedem generolov, več nego 100,000 mož, nad 150 topov in mnogo drugega vsakojakega materiala, čegar znesek se še ne da približno preccniti.

"Topove težkih celi in strelivo so-

važnik dostikrat zagrebe ali pogrezne v jezera blizu Loetzena in v Widimersko morje. Osem topov težkega kalibra so potegnili iz vode včeraj. "Deseta ruska armada pod generalom baronom Sieversom je prejkone razdejana."

Navdušenje v pruski zbornici.

Ko je pruski deželni zbor pričel svoje zasedanje danes, so člani zbornice kazali znatno navdušenje vsled zadnjih brzojavk o nemški zmagi v bitki ob Mazurskih jezerih na Vzhodnem Pruskem.

Predsednik zbornice je glasno prečital izkaz plena in ujetnikov iz zadnje bitke, in poslanci so sklenili, poslati čestitko cesarju Viljemu.

Zahvalne službe božje.

Amsterdam, čez London, 22. febr. — Brzojavka, ki jo je prejel "Telegraaf" iz Berlina, pravi, da so se včeraj v vseh berlinskih cerkvah opravile zahvalne službe božje za osvoboditev Vzhodne Prusije od ruskih napadnikov. Cesar Viljem, cesarica Avgusta Viktorija ter vojvoda in vojvodinja Brunšviška so prisostvovali službi božji v katedrali. Med svojo vožnjo v katedralo sta bila cesar in cesarica navdušeno pozdravljena.

Rusko pojasnilo.

Petrograd, 22. febr. — Pojasnilo ruskega umika iz Vzhodne Prusije je vsebovano v naznanilu, izdanem snci po generalnem štabu. Uspehe nemškega udarca pripisuje predvsem pomanjkanju strateških železnic, ki je onemogočilo Rusom, da bi "s potrebno hitrostjo zbrali na naši vzhodnopruski fronti čet, neobhodno potrebnih za odbijte tega sovražnega navalu."

Generalni štab zatruje, da je bilo skupljanje nemških čet na Vzhodnem Pruskem razodeto Rusom dne 4. febr., a da jim velikost koncentracije ni bila znana do več dni pozneje. Vsled teh

razmer je bilo sklenjeno, umekniti deseto rusko armado iz Vzhodne Prusije proti meji. Temu je sledilo pozneje nadaljnje umikanje proti Niemenu in Bobru.

Kaj pravijo ruski listi.

Pojasnjuje naznanilo ruskega generalnega štaba, pravi "Bourse Gazette":

"Po mnenju vojaških veščakov ni smatrati izgube enega vojnega zbora, ki jo je naznanil veliki knez Nikolaj, za katastrofo. Ta vojni zbor (corps), s svojim krilom izpostavljenim, je moral vzeti nase vse udarce mnogo močnejšega sovražnika."

"Število sovražnikovih čet je bilo tako veliko, da se jim deseta armada ni mogla upirati," pravi "Rječ". "Naglo umikanje proti Kovnu je izpostavilo enega naših vojni zborov. Z nenavadno hrabrostjo in vztrajnostjo se je ta vojni zbor bojeval s sovražnikom, ki ga je po številu presegal mnogokrat. Vsa čast in slava tistim junakim vojakom, ki so žrtvovali same sebe, da rešijo druge."

Ruska izguba velika.

Suwalki, Rusko-Poljsko, 20. febr., čez Berlin in London, 23. febr. — Poraz ruske desete armade po Nemcih pod maršalom Hindenburgom je bil izvršen v enem najznamenitejših podjetij v zgodovini modernega vojskovanja. Celo sedaj še ni popolnoma znana velikost nemške zmagae, a skoro gotovo je, da je bila ruska armada 150,000 mož skoraj uničena. Nad 100,000 Rusov je bilo ujetih, a do 50,000 usmrčenih in ranjenih. Topov je bilo zaplenjenih do 300. General baron Sievers, poveljnik ruske desete armade, je rešil komaj petino svojih čet.

Berlin divji nad zmago.

Berlin, čez London, 23. febr. — Zadnje uradno poročilo o maršala von Hindenburga zmagi na Vzhodnem Pruskem kaže, da je bila mnogo polnejša, nego so mislili od začetka.

Zato je navdušenje iznova vzplamelo v nemškem glavnem mestu.

Prebivalci, ki so sneli svoje zastave po naznanilu prejšnjih razvojev bitke, jih zopet razvešajo gosteje, nego zadnji teden.

"Lokal Anzeiger" piše:

"Raztrgane in strte so bojne vrste carja vseh Rusov, ponosno upanje tropsorazuma. Ruska deseta armada, obstoječa iz enajstih divizij in nekaj konjskih divizij, je dejansko nehala biti. "Na tisoče jih je ležalo krvavečih in mrtvih na tleh; na desetstisoče drugih je dvignilo svoje roke, dočim je nekaj preostalih bežalo v prestrašeni naglici."

"Uspehi naših čet, obstoječih iz veteranov in novincev, so videti nadčloveški. Blutcherjeva zmaga pri Wapleopu nad Napoleonom je presežena..." itd.

Nemško prodiranje zaustavljeno.

Petrograd, 23. febr. — Častniki ruskega štaba so naznanili danes, da je nemško prodiranje iz Vzhodne Prusije zaustavljeno. Ruski topovi in poplave vsled tajanja snega so preprečili nemški poskus, priti čez reko Bobr. Nova bojna linija je sestavljena, in ob tej je nepestrano bojevanje.

Položaj Nemcev blizu Osovcva smatrajo za kritičen, ker so pod napadom težkih topov trdnjavskih in ne morejo dovesti svojih lastnih topov vsled slabih cest.

Trdovratno bitko ob cesti v Lomzo so pridobili Rusi, s posledico, da važni kraj Edvabno se ostane v njihovih rokah. Edini kraj v tej splošni sosesčini, ki se zanj še bjeje, je Przasnysz, petdeset milj zapadno od Lomze.

Bojevanje v Galiciji.

Vojna podjetja v Karpatih in vzhodni Galiciji se hitro razvijajo, in avstrijsko desno krilo je zdaj ogroženo po ruskem ofenzivnem kretanju. Blizu kraja Krasne, trideset milj vzhodno od Lvova, so Rusi odbili dve avstrijski brigadi in ujeli 1,500 mož, vstevši dvajset častnikov. Tudi so zaplenili več strojnih pušk. S tem so preprečili poskušano koncentracijo avstro-ogrskih čet pri Stanislawu.

Mesto Halicz, s svojimi obsežnimi utrdbam, utegne biti prav izdatna ovira avstrijskemu prodiranju proti Lvovu. Halicki most čez Dniester je edina točka, po kateri je Avstrijcem mogoče upati na prehod čez široko, nevarno reko. Med Haliczem in Lvovom je zemlja ravna, da bi jo bilo težko braniti.

Bombardovanje Dardanel.

Pariz, 23. febr. — Agentura za balkanske novice je prejela brzojavko iz Aten z včerajšnjega dne, da je zavezniško brodovje pri bombardovanju Dardanel zadnje nedeljo virgo 2,000 težkih izstrelkov v turške trdnjave. Turške baterije so medlo odgovarjale, ne da bi zadele kako zavezniško ladjo. Uradno naznanilo, izdano nocoj, se glasi:

"Neugodno vreme z malo vidnostjo in močnim jugozapadnim veterom je prekinilo podjetja v Dardanelah. Zunanje

Za odpravo vojnega pasa okrog Anglije.

Ameriški predlogi za varnost*neutrálnega brodarstva poslani Nemčiji in Angliji.

NEVARNOSTI VEDNO VEČJE.

Drugi ameriški parnik z bombaževim nakladom pogreznila mina.

Washington, D. C., 24. febr. — Velika Britanija je predložila svojim zaveznicam, Franciji in Rusiji, predloge Združenih Držav vlade, namenjene v dokončanje grožnje neutrlni trgovini po povračilnih odredbah vojskujočih se dežel evropskih.

Skratka, ameriški predlogi, ki so bili predloženi Angliji in Nemčiji, poskušajo doseči odstranitev po Nemčiji predpisanega vojnega pasa okrog Velike Britanije in Irske z njegovimi nevarnostmi za neutrlnno brodarstvo po minah in podmorskih torpedih ter sprejetje gotove politike po vseh vojskujočih se deželah glede prevažanja živil, namenjenih za civilno prebivalstvo njihovih sovražnikov.

Nemčija utegne sprejeti načrt.

Pričakovati ni, da pride odgovor na protest ameriške vlade semkaj v najmanj dveh dneh. Vsekako pa je zadovoljiv način sprejetja ameriških predlogov v Londonu.

Nemčija je baje naklonjena sprejeti nasvete, toda od vedenja Velike Britanije je odvisen prihodnji okret v položaju. Močno nasprotovanje skandinavskih dežel, Italije, Holandije in drugih neutrlnih držav proti povračil-

nim odredbam, ki so jih sprejele vojskujoče se dežele, igra važno ulogo v položaju.

Čprav ameriški predlogi niso bili poslani drugim neutrlnim deželah, vendar je gotovo, da se v resnici vse neutrlnne vlade evropske strinjajo z washingtonsko vlado.

Pričakujejo večjih nevarnosti.

Visoki uradniki nikakor ne taje, da je položaj resen. Pričakujejo se v kratkem še resnejše posledice podmorskega vojskovanja na trgovinskih ladjah. Če se bo sedanji položaj nadaljeval, se ameriški izvozi prav znatno skrcijo.

Če se bode sedanja napetost vsled vedenja vojskujočih se velevalsti nadaljevala in če bodo kateri Američani žrtve podmorskega vojskovanja, bode washingtonska vlada prisiljena, da izpremeni svoje sedanje prijazno vedenje proti vojskujočim se velevalam.

Druga ladja Z. D. pogreznjena.

Berlin, 23. febr. — Ameriški parnik "Carib" se je pogreznil blizu nemške brežine v Severnem morju, ker je zadel ob mino.

Tudi ta neugoda se je baje pripetila, ker se parnik ni držal smeri, predpisane v nemških pravilih, ravnanja. Moštvo se je menda rešilo.

"Carib", ki je imel trideset mož posadke, je bil poprej last newyorške Clyde-linije in pred kratkim prodan tvrdki Walker, Armstrong & Co., Savannah, Ga. Imel je vodnega odtsika 2,280 tonov in je odplul iz Charlestona dne 27. jan. namenjen v Bremen z bombaževim nakladom kakih 4,600 bal.

Sneg ustavil vlake.

Kansas City, Mo., 22. febr. — Snežena odeja od 2 do 8 palcev globoka pokriva nocoj osrednji in vzhodni del Kansasa in severno Oklahomo in še močno mete po večjem delu te krajine. Promet je zelo oviran in mnogi kraji v Kansasu so bili popolnoma odrezani od žične zveze.

MAL POŠLJIMO DAR

VOJNIM DRAGIM NA ALTAR.

Ker so v naši stari domovini tako žalostne razmere radi vojske, zato naši sorodniki, prijatelji in znanci tam trpe veliko pomanjkanje denarja. Ponemod ga ne morejo dobiti iz bank, zato morajo trpeti pomanjkanje poleg vsega svojega premoženja.

Zdaj je čas, da se vsako spomni svojih trpečih v stari domovini. Pošljite svojim, čigar potrebe so Vam najbolj poznane, pa tudi ste sigurni, da pride Vaš dar v prave roke in v pravi namen. Nikdar poprej niso naših darov tako potrebovali kot zdaj. Usmilimo se jih!

Nalašč smo cene denarja tako znižali, da vsakdo lahko pošlje po najnižji tržni ceni. Mi ne gledamo za dobiček, temveč za dobrobit naroda, ki zdaj potrebuje pomoči.

Delavske razmere so zdaj slabe povsod in trgovske tudi, pa vendar si lahko pritrhamo vsaj en dolar, da ga pošljemo v staro domovino svojim dragim trpinom na altar.

Pošljamo denar v staro domovino: na Kranjsko, Štajersko, Primorsko, Hrvaško, Koroško in vse druge Avstro-Ogrske dežele, ter na vse druge kraje in sicer popolnoma zanesljivo, točno in po pravi dnevi ceni.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta:

Najnižje denarne cene:	
5 kron pošljemo za.....	\$ 1.00
10 " " " " " " " " " "	2.00
15 " " " " " " " " " "	3.00
20 " " " " " " " " " "	4.00
25 " " " " " " " " " "	4.95
50 " " " " " " " " " "	9.50
100 " " " " " " " " " "	18.00
200 " " " " " " " " " "	36.00
500 " " " " " " " " " "	89.00
1000 " " " " " " " " " "	175.00

Pri teh cenah je poština že vračunana.

Pazite na naše prave cene denarja. Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Pošiljajte in pisma naslovite na: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Illinois.

Vse naše poslovanje je jamčeno.

— Ker so nekateri poslali na nas denar po prejšnji tržni ceni, ki je bila veliko višja, ko sedanja, zato smo poslali denar po sedanji ceni in prejeli bodo v stari domovini toliko več kron, kot je cenj. pošiljatelj naročil.

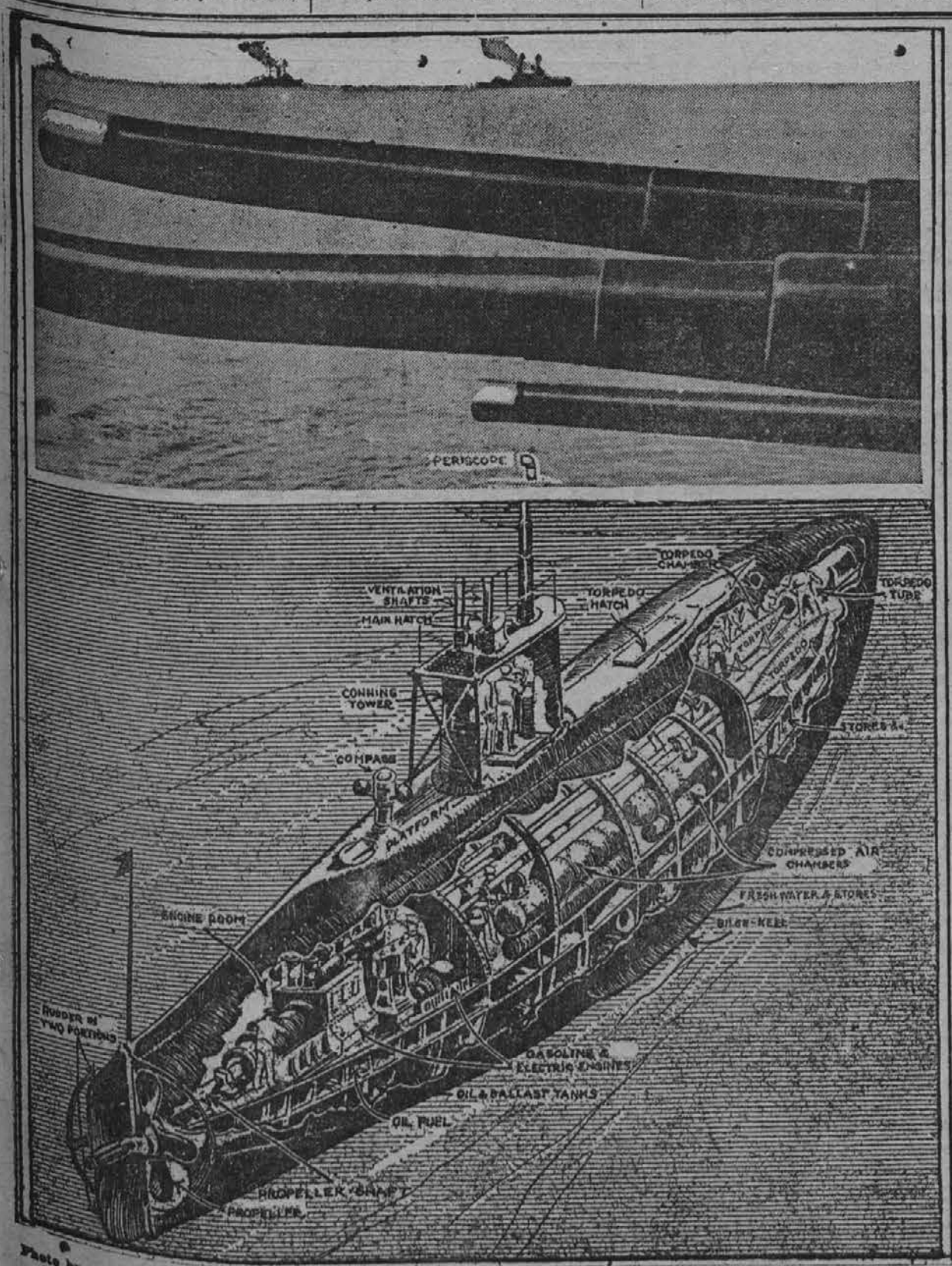

Photo by American Press Association.

NEMŠKI PODMORSKI ČOLNI SO POSTALI SMRTONOSNI ANGLEŠKIM VOJNIM LADJAM V BORBI ZA POMORSKO NADVLADO.

Podmorski čolni nemške mornarice so izvršili dosedaj že več znamenitih činov in se izkazali smrtonosne v pomorskem vojskovanju. Anglija je izgubila do deset vojni ladij po napadih nemških podmorskih čolnov. Spodnja slika kaže notranje priprave podmorskega čolna. Zgornja slika kaže nekaj velikih topov na eni britanskih bojni ladij.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 24. febr. — Dne 9. marca bode prvotna volitev (primary election) za nominacijo kandidatov za župana in komisionerje na podlagi novega načina mestne uprave, takozvane "commission form of government". Nič manj nego 117 (reci: stoinsedemnajst) kandidatov za komisionerje in sedem kandidatov za župana se je prijavilo dosedaj. Ob prvotni volitvi dne 9. marca bo izvoljenih osem kandidatov za komisionerje in dva kandidata za župana. Volivci ob prvotni volitvi bodo glasovali za štiri kandidata za komisionerje in enega kandidata za župana. Osem kandidata za komisionerje, ki bodo dobili največje število glasov, bodo uradni kandidati za volitev. Tista dva kandidata za župana, ki dobijo največje število glasov pri prvotni volitvi, bosta uradna kandidata za volitev. Pri volitvi, ki se bo vršila dne 20. aprila, bodo volivci glasovali za štiri kandidata za komisionerje in enega kandidata za župana. Tisti štiri komisionerski kandidati, ki dobijo največje število glasov, bodo komisionerji mesta Jolietja za prihodnja štiri leta. Tisti županski kandidati, ki dobi največje število glasov, bo župan mesta Jolietja za prihodnja štiri leta.

— Med kandidati za komisionerje so trije naši rojaki, in sicer gg. Josip Dunda, Anton Nemanich ml. in John Zupančič. Prav in pravično bi bilo, da bi bil kateri našinec izvoljen, ker bi najbolje zastopal sevrni del mesta in njegove koristi. Kajti v severnem delu mesta živi na petnajstisoč slovenskih naseljenec, in med njimi je nad tisoč hišnih posestnikov in davkoplačevalcev, ki žele imeti v novi mestni upravi zastopnika, da bi razumel in tudi vpošteval njihove želje. Saj smo vsi navdušeni za razvoj in napredek celokupnega Jolietja! Toda iz preteklosti vemo, da se le prerado skrbi samo za gotove mestne okraje, kjer prebivajo samo gotovi sloji prebivalstva, dočim se "naši" okraj le preveč zanemarjajo. Poglejte n. pr. naš North Chicago street in njegove obstranske tlake ali "sidewalks" — ali so mestu v čast? Osrednji in južni del Chicago streeta sta v najlepšem stanju, a severni del istega, ki drži skozi našo II. wardo, je pa tak, da je naravnost sramota: pozimi poln blata, da je neprehoden, a poleti poln prahu in nesnage, da gorje našim pljučam! In tako dalje bi lahko pisali brez konca in kraja, da je severni del mesta res potreben v novi mestni upravi pravega zastopnika, ki bo imel srce in razum na pravem mestu tudi za naše potrebe. Zato želimo, da bi bil kateri našinec izvoljen za komisionerja. Ovdvisno je sedaj od naših volivcev obojega spola, da se po vseh svojih močeh potegnejo za naše kandidata.

— Družba sv. Mohorja. Kdor se ni plačal svoje letnine kot ud Družbe sv. Mohorja za letošnje leto, ali kdor želi nanovo pristopiti v to najslavnejšo slovensko družbo, naj se požuri in brž ko mogoče oglasi v našem župnišču in vplača \$1 (en dolar) letnine, da dobi potem jeseni lep književni dar. Samo do dne 5. marca je še čas za vplačanje letnine.

— Sožalje. Rev. Jos. Tomšič, slovenski župnik in Forest City, Pa., nam piše z dne 16. t. m.: Moje sožalje vsled izgube č. g. urednika "Amer. Slovenca", in isto izražam tudi vaši župniji za izgubo č. g. župnika J. Kranjca ravno v času, ko je bil najbolj potreben. Bog vam pošlji dobrega naslednika! S pozdravom Jos. Tomšič, župnik.

— Rojenica iz bajne dežele se je včeraj oglašila pri g. Frank Završniku, zetu g. Antona Nemanicha in znanem potovalnem zastopniku trdke Slovenian Liquor Co. Čvrstega fantka, enajst funtov teškega, je pustila v naročju njegove gospe soproge Marije, in novorojenček se je veselo nasmejal, ko je zagledal dva starejša brata in dve sestrki, ki se bo z njimi kmalu igral. G. Završniku, izvrstnemu turistu in igralcu, čestitamo!

— Strašna draginja je v naši stari domovini in huda jim je za denar, tako da ne vejo, kako bo. Toposnemamo iz nekega pisma. Sedaj je torej čas, da se spomnite svojih trpečnih sorodnikov, prijateljev in znancev v stari domovini s tem, da jim pošljete kak dolarček. Nikdar jim se niso bila darila tako potrebna, ko sedaj. Najsigurneje, najhitreje in najeoneje Vam oskrbi denarno poslatve "A. S." Glejte oglas cen na prvi strani.

— G. Karol Rački, ki je spet čvrst in zdrav, da še nikdar tako, vstopi z dnem 1. marca zopet v službo kot risar-umetnik pri jolietjski trdk Gerlach-Barklow Calendar Co.

— Opoldansko mašo so imeli v irski cerkvi sv. Marije v ponedeljek prvičkrat v zgodovini jolietjskih katoliških cerkva. Opoldansko mašo bodo imeli vsak dan do konca postne dobe.

Joliet, Ill., 22. febr. — Cenjeni "A. S."! Ker mi gre bolj drugo delo od rok kot pisanje, zato prosim, da ta moj dopis opolnite in priobčite.

Ravno pred dvema letoma sem od-

šel v staro domovino na obisk svojih staršev in sester, ki stanujejo in kmetijo na Krasincu ob Kolpi. Tudi meni se je vsaka stvar sprva zdela okorna in nerodna, pa sčasoma sem spet dobil nazaj spomin in se privadil plugu, kosi in drugemu kmetkemu delu in orodju, a vendar posebnega prijateljstva nisem mogel skleniti s kmetiskimi navadami in delom, zato sem se polagoma zopet pripravil na odhod v to prostro deželo.

Ker sem ameriški državljan, mi ni gosposka delala nobene preglavice. Pokazal sem ameriški papir in potni list, katerega so mi vzeli in nekam poslali na pregled in v dobrih 30. dneh vrnil.

Čas mi je hitro tekkel doma. Posebno radi tega, ker so ravno takrat delali belokranjsko železnico na vsej črti, pa smo jo slučajno sli gledat, ker ta stvar je bila tam nekaj izredno novega in nenavadnega. Za trenutek je skoro vsak naš Amerikanec pozabil, da se nahaja v rojstnem kraju, ter si je mislil, da stoji kaj ob novi progi Santa Fe ali Pennsylvania železnice. Bilo je vse živo in veselo. Lani je pridrdral prvi vlak in slavnostna otvoritev se je izvršila. To je bil največji dan za Belo krajino. Bilo je vse v slovesnih oblekah in zastave so vihrale vsepovsod, zlasti v bližini postaj.

Ker se rojaki zanimajo za belokranjsko progo in me vprašujejo o njej in o železnici, omenim, da je krasen kolodvor v Metliki. Pa tudi na Dobravah in v Gradcu imajo velike postaje.

Vlak drda štirikrat na dan iz Ljubljane na Karlovec potom belokranjske proge. Jaz sem se začudil, ko sem videl, da so vagoni in stroji (engines) na tej progi mnogo večji in lepši kot po drugih evropskih železnicah. Res se ni za pritožiti. Vse je up-to-date, kar se tiče proge in vožnje, pa tudi napisi so slovenski.

To je res velikega pomena za naš kraj. Posebno je to dobro za trgovce in potnike. Ako smo hoteli prej iti v Karlovec ali v Novo mesto na semenj ali po kakem drugem opravku, smo se pripravljali cel teden in smo šli skoro en dan prej, a zdaj pa samo počakaš vlaka na postaji, kot v Ameriki, pa si kupiš tiket in v par urah si ali v Karlovcu, če greš na jugovzhod, ali v Novem mestu, če greš na severozahod. Pa tudi v Metliko in v Črnomelj več nočejo kmetje hoditi, ker za par grošev, ki jih plačajo za tiket, se čevljev raztega, makari ne računa na zgubo časa in truda radi večurne hoje. Železnica nas je približala ostalemu svetu za vsaj en dober dan hoda.

Naš stari podzemeljski župnik č. g. Jos. Rome nas je ravno pred zadnjim Božičem zapustil in odšel v pokoj. Istočasno smo dobili novega župnika, ki je še mlad in izvrsten pridigar. Farani so jako zadovoljni z njim.

Goveja živina in žito je tam zdaj silno drago. Denarja je pa povsod jako malo, ker trgovina je skoro popolnoma prenehala, odkar je počela vojka.

Vina in drugih pridelkov se je že dobro pridelalo in če bi ne bilo vojke, bi tam bila lani dobra jesen. Ako je na en način kaj zboljšano, pa pride kaka druga stvar, da pokvari, da je res kriz.

Zdaj, ko traja vojka, se vozijo polni vagoni vojakov čez naše kraje iz Ljubljane na Karlovec in obratno. Toliko vojakov praviho se ni videlo našega kraja, odkar je Turke zapustil deželo pred več kot 400 leti.

Kot ameriškega državljana me niso silili nikamor in ne nadlegovali. Edino kar sem moral storiti, je to, da sem hodil na patrolo k železniški postaji na Dobravice, da smo pazili in čuvali železnico in poslopja ob postaji, da bi kakšna zlobna roka ne podmaknila kake bombe ali povzročila kake druge škode. Mnogo ameriških državljanov, ki so bili prosti vojaščine, predno so postali Amerikanci, je dobilo pozivnice za nabor, kot so šli k naboru vsi od 20. do 42. leta, tudi oni, ki prej niso bili potrjeni v vojake. Prej niso hoteli pokazati ameriškega papirja, ker jih menda ni nihče zanj vprašal, a zdaj so pa to storili, da jim ni bilo treba k naboru in na vojko.

Prve tedne vojke so ljudje verovali vse, kar jim je kdo poročal, a zdaj pa več nič ne verjamejo, razum č pride kateri vojak ranjen domu, da ga vidi. Zdaj se je ljudstvo že privadilo in nekoliko potolažilo, a v začetku vojke ni bilo joka in gorja konca ne kraja. Odkar je vojka, se morajo vse gostilne zapreti ob 10. uri zvečer. Povsod je vse žalostno in tužno, kakor bi se bilo bodočnosti, ki je tako nezanesljiva. Če je pri nas vse tako žalostno radi vojke, ko ni nikjer nobenega vojaka videti razum na železnici ali če pride kak ranjenec, koliko bolj žalostno je po večjih mestih, kjer so kasarne in bolnišnice vsepolne vojakov in ranjencev.

Bilo mi je nekako čudno pri srcu in vsadila mi se je nekaka želja, da odidem zopet nazaj v Joliet, kjer sem prejel 11 let. Nekaj časa sem se hotel otrestiti te misli, pa bilo je nemogoče. Vzel sem slovo in odšel na zapad. V Genovi sem vstopil na ladjo, ki je 16 dni kolovratila po širnem morju in se konečno znašla na obalah najlepše in najboljše dežele Amerike,

kjer vlada mir, sreča in blagostanje pod zvezdnatim praporom severno-amerikanske ljudovlade.

Po trudopolni vožnji sem srečno prišel v Joliet, kjer sem našel vse v istem stanu kakor takrat, ko sem pred par leti odšel in sem vesel, da sem prišel nazaj, ker upanje imam na boljše bodočnosti.

Pozdravljam vse znance in prijatelje v Ameriki, pa tudi svoje starše, sestre in vse sosede in druge v bedni stari domovini.

Nick Staresinich.

Calumet, Mich., 21. febr. — Kdor ima srce — ve za dom solze — za slovenske domovine raj — Zanj je živi — zanj hrepeni — njo, le njo bo ljubil vekomaj.

Lepa je naša domovina slovenska. Prijazni griči strme s ponosom na obznožje polja kot na raj slovenski. Ali žal, da je ta naša domovina drobna kot žitno zrno in nedosegljiva z neodvisnostjo drugih narodov, bodisi v mirnih, posebno pa v vojnih časih. Kaj bi počela Slovenija sedaj, ko grome topovi osamljena v sredi valov Evrope?

Te besede sem postavil cenjenim čitateljem, da nam bode lažje razmotrivati položaj slovenski. Obenem pa hočemo pogledati v sredino Lige slovenske v Ameriki. Začnimo torej!

Kdor izmed cenjenih čitateljev je zasledoval članke v Glasu Naroda glede te lige, je mogel kmalu izprevideti, da ti ljudje sami sebe ne razumejo in tudi drugi ljudje ne vejo, kaj vendar hočejo s to svojo ligo? In ker mnogi ligarji ne poznajo odneva svojega vpitja, jim nekoliko pojasnim.

Pisali ste: "Mi hočemo Slovence resiti, sedaj je čas odločitve." Kako pa? Najprvo je, da naj bi Slovenci v Ameriki kolikor mogoče denarja poslali Blatniku, da bi se z njim nasrkal srbskega duha, potem pa hajd na noge! Kam pa? Seveda v Evropo. Kaj pa tam? J. Blatnik bi stopil pred vse v Evropi vladajoče kralje in cesarje ter dejal: Jaz kot eminenca Blatnik, poslan iz Amerike, hočem, da je odsedaj Slovenija neodvisna od Avstrije in da odsedaj naprej v vojnih časih zamorec udrihati po Slovincih tudi Ogrji, Čehi, Švedi in sploh kdor more. Kaj ni to lepa misel slovenske lige v Ameriki? Kdo je že tako na glavo padel, da bi tu dajal denar, ker vsak dobro ve, kakor tudi Blatnik, da njega in njegove lige niti otroci na ulici v Evropi ne bojo vpoštevali, kaj še kak glavni ali vsedržavni zbor! Samo naj pride Blatnik ali gospoda od Glas Naroda v Evropo, pa bojo imeli ligo — po hrbtu.

Sicer so pozivi na ta odločilni obstanek Slovenstva tako smešni, da se resen človek ne more držati smeha. Šaljivcu se pa ne ljubi smejati takim pomilovalnim budalostim. Poglejmo:

Pri ligi pišejo v Glasu Naroda: Slovincem gre za obstanek. Vera in narodnost za trenutek ne prideta niti v poštev. Za Boga, ali se jim meša ali kaj? Narodnost ne pride v poštev? Kaj pa potem vpoštevate? Države ne, vere ne, narodnosti ne, kaj potem hočete? Vi sami ne veste, ker se vam blede. Vi bi najrajši Slovence uničili za vedno, čeprav jim ne morete ne koristiti in ne škodovati, in to je razvidno v vaši ligi, ko pravite: Slovenci sami zase. In tu pride v poštev samo narodnost in vera in nič drugega. Tu vas pa imam. Kaj naj bi Slovenci, ta malenkost naroda, sami, da niso združeni z drugimi narodi pod to ali ono monarhijo? Ali bi mogli ostati samostojni? Ne in nikdar ne, ker tako ne bi pustile druge večje države in bi se morali Slovenci razcepiati na več delov, katere bi porabile druge evropske premoči. To je misel vaše lige, katere vi sami ne razumete. Torej na tem mestu rečemo: vaša liga je bobova slama, in če bi drugi narodi vedeli, kako mlattite, vam bi preskrbeli urade v Kankakee. Ste razumeli? Kankakee!

Sicer pa, dokler ne bodem videl, da je gospa M. Guna zapisana med ligarji, ne grem notri.

Kdor zanjo živi, naj prelje kri, naj ne usti se samo in spili. Kdor zanjo gori, naj na boj liti, z mečem v roki jo osvobodil!

John Grsich.

Chicago, Ill., 20. febr. — "Živela slovenska liga!" se glasi v G. N. Živela — ali storila nič. Ravno tako so klicali lani g. Kristanu, ko so ti slepi mislili, da je prišel njihov odrešenik, pa to ni bilo tako; on si je napolnil žepa, pa jo popihal v belo Ljubljano, delavci pa lahko letos čez prste gledajo. Ravno tako bo s to ligo. Gospodje bi šli radi zdaj pogledat v stari kraj, seveda na druge stroške. Tistega se ne bi ni jaz branila, tisto breco bi ja tudi nekako odnesla, kot jo bojo mr. I. B. & Co., dobička pa ne nekaj bi bilo. Ko bi bil G. N. pisal, če Avstrija zmaga, dajmo se zložiti, da bi večjo pravico imeli, ne bi nihče rekel, da ni pri volji. Zdaj jih je presneto malo, kateri se bi dal tem "voditeljem" za nos voditi. Mislijo, da je Avstrija kriva, ako se niso mogli do kraja izučiti, tukaj pa svet na slabo napeljuje. Dva Srba (saj tako se jima lahko reče) pišeta v G. N.: "Rojaki, ali naj mi, kateri imamo v svobodni deželi proste roke, brezbrizno gledamo ter držimo roke v naročju, ko se naši bratje obupno z naporom zadnjih sil bore ter prelivajo svojo kri, da zagotovo obstanek svojemu narodu?" Ise Bog

jih ne more razumeti, kaj mislijo! Saj naši fantje se vendar zdaj vojskujejo za Avstrijo, vendar ti dopisniki komaj čakajo konec Avstriji, za katero se naši fanti bijejo. Pred par meseci je bilo v G. N.: "Ne bo dolgo, ko bo Avstrija strta," pa je iše zdaj močna. Ne bo urednika G. N., ni I. B., ko bo Avstrija iše stala. Gotovo je, da jaz ne znam, kot ni vi vsi drugi, zapisem pa lahko kot i G. N. Kričite: "Avstrija zatiralka je mačeha." Potem sem jaz imela dve mačehi, pa sem prišla v Ameriko drugačne barve nego sem zdaj; pa poleg dveh mačeh sem zadovoljna z Avstrijo. Gotovo vi mislite, da vam bi moralo iz avstrijskega zrakakiselo želje leteti v vaša grla, njega ste bili najbolj lačni, jaz sem pa imela rajši kaj drugega, nego kislo zelje. G. N. piše: "Avstriji zmagujejo na papirju." Dobro je tudi na papirju. Kadar se Rus umakne, se umakne iz strateških ozirov; kadar Avstriji zmagajo, potem mečejo nam pesek v oči. Res lepo idejo ima G. N. Res rečki se mi smilite, ko ste bili tako tepeni od Avstrije. Eden v G. N. je je pisal, da je 14 milijonov Nemcev tukaj. Kaj delajo tukaj, če je tako lepo v Nemčiji? Oni tudi niso šli na uro gledat sem. Vidiš, G. N., da nobenemu narodu ni prav, in nam ne bo lepše drugje nego pod Avstrijo. Drugi narod je iše večji, pa ne more sam se združiti, pa bi se Slovenci, ko nikjer se skoro za Slovence ne zna? Čudno je, da G. N. je zmeraj čez duhovnike, zdaj pa ne more nič brez njih. Zdaj se lahko zna, da G. N. z repom maje na tisto stran, na katero je več dobička. Cel G. N. ni vreden ni pišivega boba, razen zadnje strani. Najbolj G. N. ščiplje, ker je šla Turčija Avstriji pomagat. Ni vam zato, ker ni Turke katoliške vere, vam je to, ker se ne morejo vaše tako zlata vredne misli uresničiti. Gotovo se vam sline cedijo po londonski "župi" in po debelih klobasah, zakaj v Avstriji tega več ne bo, tudi v Londonu nimajo iše tistega praseta, ki bojo vam klobase delali, tako torej se vam ni treba iše veseliti, zakaj človek od prevelikega veselja ob pamet pride.

Pozdrav vsem zavednim Slovincem po celi Ameriki, posebno tam v Jolietu. Tebi, list, želim veliko naročnikov.

Jennie Planinc.

Pittsburgh, Pa., 20. febr. — Zdi se nam potrebno, da zapišemo par vrst na odgovor Glasu Naroda dopisnikom, kako podlo napadajo naš katoliški list Am. Slovenca, ker se drži svojega stališča na podlagi sv. katoliške cerkve. On ni zatiralec naroda in sv. vere, on se bojuje zoper napadanja svojega bližnjega, v razmišljanje treznih in razsodnih ljudem. G. N. dopisniki uprizarjajo gonjo proti naši avstrijski stranki. Gonja je v polnem tiru; tiho, zahrbtno, a z jasnimi nameni delajo maliki za svojo stvar. Njih cilj je jasen: zabiti klin v našo stranko, zasedati v naše vrste osebne prepire. Zdi se nam, da njih trud ni zaman, dasi danes še ne morejo govoriti o bogve kakih uspehih pri Slovenski Ligi. Taktika pri G. Narodu je pristno liberalna: na eni strani se ližejo našim ljudem, na drugi strani jim obetajo batine kralja Matjaža, da se je probudil iz dolgega spanja, da hočejo izkoristiti razna osebna naspotstva, ki jih sejejo sami med naše vrste, ter mahnuti z vso silo po nas. Za to skušajo napraviti docela nezadovoljne in slovenski narod izrabiti v svoje namene. Prepričani smo, da tako ni nobeden izmed nas aboten, da bi verjel našim izrazim in kproparjem pri G. Naroda. Pri tej priliki se moramo začuditi, to so v resnici garjeva bitja, preko katerih se ne pride z nobenimi prisiljenimi hinavskimi pojavi, ki so namerni izključno le prevariti merodajne kroge.

Jožef Simič.

Sheboygan, Wis., 21. febr. — Cenjeni urednik A. S.! Natisnite te moje vrstice, da zagledajo beli dan. Dolgo se že nisem nič oglašil, ker ni bilo tukaj nič posebnega. Ali sedaj se mi zdi, da je skrajni čas. Dolga zima bo kmalu minila. Prišla bo de gorka in ljuba spomlad, saj jo bomo do pa tudi z veseljem sprejeli. Solnce nas ogleduje že nekoliko bolj ljubo, kot nas je pa meseca dec. Dnevi se daljšajo in noči se krajšajo. V dolgih zimskih večerih smo marsikaj čitali po raznih knjigah in časopisih. Letošnjo zimo smo mislim vsi prav pazljivo čitali slovenske časopise. Kajti zvedeli smo marsikaj novega. Kakor, na primer, o vojnem položaju. Po celem svetu se govori o sedajni vojski. In kaj bi se pa tudi ne: kri teče v potokih! Evropska zemlja je napojena s človeško krvjo. Žalostne ženske in nedolžni otroci jokajo in točijo solze, kot bi nebo deževalo. Nebo je polno oblakov sivega dima, ki se vzdigujejo proti nebu, kot bi prosili usmiljenja. Ni čuda, da se odigravajo tako žalostni prizori. Vprašam vas, dragi mi Slovenci(ke), kje je dandanes še kaj ljubezni do svojega bližnjega? Kje je trdno zaupanje v Boga, vsemogóčnega Stvarnika nebes in zemlje, v Njega, ki lahko uniči v par minutah vesoljni svet? Vprašam vas, kje je naš najdragocnejši zaklad, namreč sveta vera? Kdor veruje, tisti je "bacek". Tako nas imenujete sedaj gotovi časniki. O časniki, kako ste "duhoviti"!

Kaj je dandanes mar še kateremu molitvi? Vse to je deveta briga. Kadar pa pride v kako zadrego, takrat bi se pa zvjival in zdihoval, kot kaka lačna (Nadaljevanje na 5. strani.)

Hripavost, oslovski kašelj, davica, vnetje sapnika, prehladi in kašlji se hitro vdajo, kjer se uporabi

SEVERA'S Balsam for Lungs

(Severov Balzam za Pljuča) kot zdravilo in tešilo. Prijetno in zadovoljivo učinkuje. Cena 25 in 50c.

"Zanesljivo zdravilo zoper kašelj." "Naznanjam Vam, da so mi izkazali Severov Balzam za Pljuča zelo zanesljivo zdravilo zoper kašelj. V treh slučajih je pomagalo mojim sinom, ko jih je napadla kašelj. Z veseljem ga priporočam vsima, ki ga potrebujejo." Em. Matejovec, Box 41, Comly, Ohio.

V slučajih prehlada in influence je dobro omeniti, da Severa's Cold and Grip Tablets (Severovi Tableti) zoper prehlad in hripavo rabljeni v zvezi Severovim Balzomom za Pljuča tudi izbornu učinkujejo. Cena Tabletov je 25 centov.

Ali ste že poskusili **SEVERA'S TAB-LAX?** Gena 10 in 25c. Sladkorno odvajalo. So izborni, za otroke, kakor tudi za odrasle.

Severove Pripravke imajo naprodaj lekarnarji vsepovsodi. Zahtevajte Severova. Zavrnite nadomestitve.

W.F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zveze vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, predst. CHAS. C. PEARCE, kasir.

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABIMO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno, prav.

Butler Krusi

KRUH—5c hleb.

Pokusite ga — ni boljšega

COMMERCIAL TRUST & SAVINGS BANK

OF JOLIET

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE,

NADZORNIKI:

URADNIKI

E. J. MURPHY, predsednik THEO. R. GERLACH, podpredsednik. JOHN T. CLYNE, kasir.

Herman C. L. Stoll, James R. Bentley, Carl Osterle, Charles McKenna, Edward R. Daley, Theodore R. Gerlach, John T. Clyne, William Stern, E. J. Murphy.

Chicago Phone 788 N. W. Phone 287

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK, klerik in tolmač.

317 Jefferson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva

Orpheum Theatre Building.

JOLIET, ILL.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Pino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschaum" 2c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na

106 Jefferson Street, Joliet, Ill.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Ljubljana je štela konec l. 1914. 49,309 prebivalcev. Porok je bilo 509, rojencev 1237, med njimi 280 nezakonskih; 60 je bilo mrtvorojencev. Umrlo je leta 1914. 1123 oseb.

— Poljaki in Slovenci. Poljski dnevnik "Głos Narodu" piše, da se bo priateljstva zveza med Slovenci in Poljaki stalno utrdirila, ker Slovenci tako prijazno podpirajo poljske begunce.

— S cesarskim pohvalnim priznanjem je odlikovan ljubljanski Franc Mulaček, c. kr. nadporočnik in pionirski častnik pri 97. pešpolku, ki se bojuje na severnem bojišču od začetka vojne že šest mesec.

— Število v Ljubljani umrlih ranjenec je že preseglo število 100.

— V vojski ujeti Slovenci. Iz srbskega ujetništva je pisal Ignacij Česenj, lastnik elektrarne na Brodu pod Šmarno goro. V pismu, ki ga je odposlal 30. decembra pravi, da se nahaja v Sabcu ter je ondi za sluga nekega slovenskega zdravnika. Drugega znanega ne vidi nobenega. Draginja — tako piše — je velika v Srbiji. — Ivan Čirman, narednik, sin gostilničarja in mesarja v St. Vidu nad Ljubljano, pa se nahaja v ruskem ujetništvu. Pisal je domov, da je bil ranjen ujet. Na bojišču večer se je nahajal v Lvovu, odkoder se je peljal naprej proti Moskvi.

— Poročnik 27. domobranskega polka Karol Turk piše iz Gomerinke v Rusiji: "Najskrenejše pozdrave s poti v Kijev. Mimogrede obhajamo božični večer."

— Iz obleganega Przemysla sporočajo družinam po letalcih, da so živi in zdravi: Jožef Prinčič, St. Ferjan 158, Vinko Batistič, Moren, Franc Markočič, Dolenje-Slapič 8, Leopold Zuljan, Kozana 21.

— Padel je na severnem bojišču nadporočnik Bogomir Hafner, sin bivšega restavraterja g. Hafnerja na Sv. Petra cesti v Ljubljani.

— Padli so na bojišču: Mihael Velkovič, mizar, Vič; Edvard Dolnar, čevljar, Siska; Franc Zajc, tobačni delavec, Vič; Jernej Hrovatin, železnikar, Siska.

— Najvišje pohvalno priznanje je cesar izrazil nadporočniku Ivanu Orehek 27. doma. pešpolka, poročniku istega polka Walteru Mahr, Karolu Niedermeyru, Rudolfu Werleinu, Evaldu pl. Lasser in rezervnemu poročniku Rudolfu Grošču.

— Dr. Janko Vidic, doma v Ljubljani na Gorenjskem, se je javil z Ruskega. Par mesecev ni bilo nobenega glasu o njem. Veseli so domači, veselo pa je tudi akad. društvo "Danica", ker še živi njen starešina.

— Časten davek domovini in cesarju. Sojer Janez, 61 let star delavec in gostac v Notranjih gorah št. 38 pri Brezovici, ima deset sinov, izmed teh je šest vojakov, in sicer 1. sin Jakob, sanitetec na južnem bojišču; 2. sin Janez, narednik želez. brzojav. regimenta, ranjen na Dunaju; 3. sin Matelj, četovodja pri orožnikih, se bori pred Varšavo; 4. sin Ignacij, pri F. K. reg. v Galiciji; 5. sin Edoje, poddesetnik pri 17. inf. reg., je še v Ljubljani in 6. sin Jernej odide v par dneh k vojakom. Oče se je boril leta 1878. pri 33. inf. regimentu v Bosni in je bil odlikovan z dvema koljarnama.

— Iz ruskega ujetništva. Materi vdovi Jožefi Batagelj v Sturijah se je oglašil iz ruskega ujetništva sin Franc, gorec delavcev na organizatoričnem polju. K vojakom je bil potrjen leta 1914. meseca maja, avgusta meseca je moral k vojakom, koncem meseca oktobra je odrinil iz Ljubljane v Galicijo. Dolgo se ni nič oglašil, te dni je pa pisal iz ruskega ujetništva. Kako vesela je bila mati, ko je izvedela, da še živi njena edina opora, kajti tudi drugi sin Anton je vzel puško na ramo in služi kot enoletni prostovoljec, s tega ujetništva se je po petih mesecih oglašil Jožef Hrovat in Volj. Sušič pri Toplicah. Neki ranjenec dolje je pisal domov, da je videl, kako ga je šantiljoval. Sedaj pa piše iz Konvojne Rusije, da je zdrav. — Iz Janez Kamnikar iz Raynega brda preleta leta 1914 ni bilo o njem nobenega sledi, da je ranjen, toda vsako poizvedo je bilo brez uspeha. Ze so njegovi junakov, nevdramno spanje v daljni Galiciji. Ze ga je objokovala mati, a ga je pisal Janez iz Rusije že dne 19. XI. 1914. Nepopisno je bilo veselje Solze vesela so se zabliskale v njiho-ni pismo, ki jim piše, da se nahaja ujet v Rusiji, ki jim piše, da se nahaja ujet v Rusiji, da je zdrav in se mu še dovoli dobro godi. To pismo je dalo novega upanja onim, ki tudi žalujejo za pogrešanimi. Mislijo si: "Kar ne-

ki dan nas bo razveselilo pismo od njih."

— V srbskem ujetništvu se nahaja Ivan Vadjal, nadučitelj na Premu na Notranjskem, rojen v Zagorju na Krasu. Pisal je svoji materi, da se nahaja kot strežnik v bolnišnici v mestu Aleksinac, blizu Niša in da se mu dobro godi.

— Umrli je v Kočevju 68 letni vpo-kojeni major Albert Braune, ki je bil v mladosti ključavničarski vajenec.

— Z nožem ranil je posestnika Franca Jager v Dobrunjah neki gost, s katerim se je sprl v gostilni. Poškodbe so nevarne.

— Umrli so v Ljubljani: Ivan Modic, rejnec, 21 mesec. — Helena Beltram, hči železniškega sprevodnika, 1 mesec. — Ivan Japelj, posestnikov sin, 2 meseca. — Vencelj Kofol, pešec 27. domobranskega pešpolka. — Leopold Zajc, hlapec, 18 let. — Franc Razpotnik, bivši krojač-hiralec, 90 let.

— Umrli je v Tacnu pod Šmarno goro Jera Traven, mati g. Ivana Traven, ravnatelj Zadrzne zveze. Bila je žena in mati stare korenine, skrbna za siromake in bolnike.

— Premeščen je c. kr. okrajni komisar dr. Ivan Lininger od okrajnega glavarstva v Novem mestu k okrajnemu glavarstvu v Kočevju.

— Izjalovljen vlom. Prijeli so 36-letnega Janeza Starmana iz Medvoda, ki je vlomil opolnoči v pisarno Bor-nove opekarne na Pristavi, kjer je že odprl neko miznico, a krasti ni mogel, ker sta ga prepodila dva delavca.

— G. Ignacij Gruntar, c. kr. notar v Ribnici, se je s koncem leta 1914 zaradi starosti in bolehnosti odpovedal notariški službi; ministristvo je odpovedalo v zvezi na znanje. Nastanil se je s svojo gospod soprogo v Ljubljani.

— Umrli so v Ljubljani: Fr. Dolinar, kovaški mojster, 50 let. — Avgust Adamič, učitelj v pok. in hišni posestnik, 72 let. — Alojzij Papež, sin paznika v prislilni delavnici, 13 let.

— Črnomelj. Popustil je službo vrt-narja g. Jožef Vrhovnik in odšel na službo v Ljubljano. On je s svojim delom ustanovil velik vrt v Črnomlju in drevesnico in ju spravil do lepega razvoja. Bil je tudi v družbi jako ljubezniv in šaljiv družabnik. Težko ga bomo pogrešali. Škoda bi bilo tudi našega vrta, da bi zdaj morda zaostal. Naj bi ga glavni deželni odbor ne zapustil in poskrbel za boljše vrhovno vodstvo in boljše financiranje.

— Umrli so v Ljubljani: Rozalija Blum, postrežnica, 35 let. — Helena Lang, hči železniškega strojevodje, poldrugo leto. — Daniel Mavri, kovaški vajenec, 15 let. — Uršula Goviljevček, bivša blaginčarka, 16 let. — Josip Knific, pešec domobranskega pešpolka št. 27. — Marija Hribar, hiralka, 85 let. — Karel Spine, 22 let, pešec ogr. honvednega pešpolka št. 26. — Anton Pregelj, kovač-hiralec, 80 let. — Mihael Kafer, pešec 70. pešpolka.

— Smrtna kosa. V Trzinu je umrl 16. jan. g. Jurij Batheld, ključavničarski mojster in posestnik. Bil je dolgoletni tržni občinski odbornik in načelnik požarne brambe. Rodom je bil Nemec iz Slezije, a je popolnoma ovladal slovenski jezik. Pred par leti je prestopil iz protestantizma v katoliško cerkev. Svoji hčerki g. Perne je zapustil dobro vpeljano sodavičarsko obrt. — V Gornji Radgoni je dne 15. januarja umrl slovenski odvetnik R. Gorički. Mož je že delj časa bolehal. Rajni je bil blaga slovenska duša. V javnosti skoro nikoli ni nastopal. Mož je rad podpiral vsa slovenska podjetja.

— Shod Poljakov in Rusinov je bil ondan v dvorani "Ljudskega doma" v Kranju. Izvolil se je odbor, ki bo nabiral podpore za begunce in bo de-skrbel za pravično razdelitev podpor. Prišlo je do sporazumljenja med Poljaki in Rusini tako, da sta v odboru dva Poljaka in dva Rusina in za predsednika je slovenec (dekan Koblar).

— Slovenski mladenič padel na francoskem bojišču. Peter Horvat, ki služi pri avstrijski motorni bateriji na francoskem bojišču, piše dne 31. decembra: Položili smo danes, 31. dec., k zadnjemu počitku mladeniča-topničarja Rudolfa Redek, doma iz Kamenjaka pri Ljutomeru. Pogreb je bil ob 7. uri zvečer na pokopališču pri cerkvi v Lefingru, ki stoji med mestoma Nieuport in Ostende. Pogreba se je udeležila cela stotnja. Nadporočnik mu je izprgovoril v slovo par besedi. Rajni je bil vedno zvest svoji vojaški službi kakor poprej, tako tudi sedaj v vojski. Zadet je bil od šrapnela, da je bil v trenutku mrtve in je tako dal življenje za domovino in cesarja.

— Cene živin na Kranjskem v letu 1728. (iz Valvasorjeve zbirke: Erbhuldigungssactus, priloga 67., str. 182—185.) Tedanji deželni upravitelj grof Strassoldo, vicedom grof Thurn in deželni predsednik N. so izdali razglas (po naročilu cesarja Karla VI.), da morajo oblasti dežele zabraniti vsako podražanje živin povodom prihod-

Njeg. Velicanstva cesarja v deželo Kranjsko. Kazen za prekoračenje tej odredbi priložene takse (tarifa) je bila zaplemba kupljenih oziroma na prodaj postavljenih živin. Taksa navaja sledeče cene živin, potrebnih cesarskemu dvornemu spremstvu: 1 divji petelin 2 gld., 1 star zajec 45 kr., 1 mlad zajec 34 kr., 1 ključač 5 kr., 1 divja raca 12 kr., 1 prepelica 5 kr., 1 par tolstih kapunov 2 gld., 1 par nepitanih kopunov 1 gld. 25 kr., 1 stara gos 24 kr., 1 mlada gos 15 kr., 1 pitana raca 15 kr., 1 pit. kokoš 17 kr., 1 par piščancev 9 kr., 1 par pitanih golobov 14 kr., 1 kozliček (najlepsi) 51 kr., 1 jagnje 40 kr., 1 malo slabše 34 kr., 1 funt jelenjega mesa 12 kr., druge vrste je-lenjega 9 kr., 1 funt srne ali divje kože 12 kr., 1 funt slanice (stare) 9 kr., (nove) 7 kr., 1 funt žnavca 12 kr., surovega masla 12 kr., deset jajc 3 kr., 1 cent čuče 30 gld., 1 cent postrejni 50 gld., krapov 25 gld., 100 rakov (najlepsi) 4 gld., srednjepilehi 2 gld., majhnih 1 gld. 8 kr. — Danes gotovo ni nobene gospodinje, ki bi si ne želela nazaj časov, ko se je za tri kraj-carje dobilo 10 jajc in za 17 krajcarjev pitana kokoš!

ŠTAJARSKO

— Dr. Ude preklicuje. Prvi zvezek "Bonifatius-Korrespondenz", ki je izšel dne 15. jan. 1915, prinaša pod za-glavjem: "Katolisches Priestertum. Nationalismus. Hochverrat". (Kato-liško duhovništvo. Narodnost. Izdaj-stvo.) nasledno Udejevo izjavo: Pod tem naslovom je podpisani objavil v št. 17-18. letnika 1914 tega lista člo-nek, kateri se je pečal z aretacijo več slovenskih duhovnikov, ki so bili, ka-kor so poročali časniki, baje zavoljo veleizdaje odpeljani v zapor. Pri tem sem si popolnoma bona fide domne-val, da se v več slučajih ni izvršila aretacija brez vzroka. Z veseljem pa sedaj konstatiram, da so bili vsi, vsled mojega članka prizadeti duhovniki iz-izvzemši enega, odpristojnih oblasti izpuščeni iz zapora. Moj zgoraj na-vedeni članek — in to me z ozirom na celokupno katoliško duhovščino, oso-bitno z ozirom na vsled aretacije težko prizadete, zdaj pa oproščene duhovne-sobrate navdaja z zadovoljstvom — je torej za iz zapora izpuščene duhov-nike brez dejanske podlage. V svojem domnevanju — izpust iz preiskoe-valetga zapora je to dokazal — sem se torej zmotil. To zmoto priznam. Žal mi je, da je članek, ki je pisan le iz dobrega namena, in ki vobče nikakor ni nameraval zadeti vse slovenske du-hovščine, dal neljub povod, da se je, kakor se dozdeva, vsled njega čutilo užaljeno vse slovensko duhovništvo. Vse, ki se čutijo vsled mojega članka užaljene, prosim naj to izjavo blago-voljno vzamejo na znanje in naj o moji bona fides ne dvomijo, in bele-žim z izrazom hvalečnosti napram "Bonificacijevi korespondenci" za ob-javo tega mojega popravka. Gradec, o Božiču 1914. Dr. Janez Ude, vse-učil. prof. — Dolgo je bilo treba čaka-ti na Udejev preklje, ki pa nikakor ni zadosten. "Straža" javlja, da tožba, ki se je naperila zoper prof. dr. Udeja, teče dalje.

— V Šali ustrelil lastno sestro. Dne 20. jan. je sedel posestnikov sin Jožef Mulej iz St. Lovrenca v Prežinu s svo-jo sestro Nežo v Mostah v sobi neke posestnice. Neža je vprašala brata, kaj bi storil, če pridejo zdaj tatje ali Srbi, nakar potegne brat revolver iz žepa, nameri na sestro, rekoč: "Vsakega bi ustrelil!" Po nesreči se orožje izproži in Neža Mulej se zgredi mrtva na tla. Krogla ji je skozi brado vdrla v glavo.

— Župan Kek umrl. Iz St. Lovrenca pišejo z dne 23. januarja: Včeraj zve-čer je nenadoma umrl župan občine Vel. Loka Jožef Kek. Hodil je še cel dan okoli po svojih opravkih, dasi je bil nekako bolehen. Zvečer se je vle-gel k peči, postalo mu je slabo, kar naglo je izdihnil. Županovale je obšir-ni občini deset let, ves čas, odkar je bila po hudem boju občina nasprotni-kom vzeta.

— Č. g. Marko Krajnc, dozdač c. in kr. vojni kurat v Gradcu, je dne 22. jan. odrinil na bojno polje.

— Nadravnatelj Marcovih o kazni-lnici Karla se je ustrelil. Živčevje je imel zelo razburjeno; edini njegov sin je bil v vojski v Srbiji, a oče je ostal brez poročil več mesecev, kar je na njegove živce zelo vplivalo. Rajnik je služboval od 2. septembra 1884 do 20. avgusta 1889 tudi v Ljubljani, nato do 9. junija 1899 v Mariboru, od takrat pa v Karlu.

— Hindenburg in štajersko vino. Iz kleti "Štajerske hranilnice" v Gradcu sta bila odposlana fml. Hindenburgu dva zaboja vina iz pujske okolice. Hindenburg se je te dni v svojem in imenu svojih čet zahvalil, poudarjajoč da tudi v tej pošiljavi vidi dokaz skupnosti.

— Papirne podplate in nogovnice iz-delujejo v šolah. Štajerski deželni šolski svet je doposlal šolskim odstvom razglas naučnega ministristva in naro-čil, naj v vseh ljudskih in meščanskih šolah, v vadicah in v učiteljskih uče izdelovati otroke papirne podplate in papirne nogavice. Papirni podplate in izdelujejo tako, da se sešijejo štiri pa-pirji časopisja brez vozlov; nogavice se napravijo iz takozvanega Billroth-papirja.

— Vojaški poverljavec. Korporal Rieder od 14. težke havbične divizije v Mariboru je kot furažni mojster "pri-štedil" nad 90 več eraričnega ovsu. Prodajal ga je gostilničarju Grabnerju v Franc Jožefovi ulici v Mariboru in drugim osebam. Sleparstvo pa ni ostalo dolgo zakrito. Riederja so za-priji, Grabner in drugi "kupci" pa se bodo morali zagovarjati pred okrož-nim sodiščem.

— Padel je na severnem bojišču re-zervni kadet pešpolka št. 17 Karol Klemen, sin župana iz Konjice.

— Oproščena je bila pri maribor-skem okrajnem sodišču pred senatom šestih sodnikov 27letna dekla Alojzija Gollob, ki je bila obtožena, da je usmr-tila 7. septembra zvečer svojo gospodi-njo Heleno Milcheberger.

— Z bajonetom zabodel je 18. janu-erja v Framu pri Mariboru posestni-kov sin Jožef Fregl, rezervni desentnik 47. pešpolka, tvorničarja Feliksa Zang-ger, s katerim sta se prej v gostilni sprla zaradi plačila voženj. Zangger je umrl, Fregla so pa zaprli.

— Pismo vojnega kurata dr. Antona Jeharta iz srbskega vojnega ujetništva. Bivši nemški pridigar v Celju dr. An-ton Jehart piše iz Čacka znancu v Cel-ju: "Bržkone že veste, da sem srbski vojni jetnik in da je sedaj moj sedež Čacka. Da ne boste napačno sodili o tem jetništvu, vam naj takoj povem, da se veselim tukaj popolne svobode. Vojaki, zlasti z nasajenimi bodali, ve-rige in druge take ropotije so tu čisto neznane reči. Stirje zdravilniki in jaz stauujemo v najboljšem hotelu mesta, imamo lepe sobe, kurjavo in luč brez-plačno, oskrbo v nalašč ustanovljeni častniški menaži, prav izvrstno hrano, zelo ljubeznivo, gostoljubno družino in malo, skoro nič dela. Boji mše, da se docela odvadim solništva. Nimam se o ničemer pritoževati, le po domu se mi zelo bridko toži. Pa svojih knjig pogrešam in klavirja."

KOROŠKO.

— Umrli je v nekem dunajskem sa-natoriju celovski odvetnik dr. Albert Noisternig.

— Iz Celovca, 22. jan.: Krški knezo-škof dr. Heftner se je minolo sredo in-cognito mudil v Celovcu; obedoval je v knezoškofijski palači. Dne 6. febr. bo v Solnogradu konfirmacija in na-slednji dan konsekracija novega krškega knezoškofa. Dne 13. febr. pride novi škof v Celovce in 14. februarja se vrši slavnostno vstoličenje.

— 16letni morilec. Pet let težke je-če je prisodilo celovski izjemno sodi-šče 16letnemu Avgustinu Presinellu, ki je ubil 27. septembra l. l. svojega nezakonskega otroka in ga pokopal.

PRIMORSKO.

— Pesem "Onamo, onamo" pred sodiščem. V Trstu je stal pred sodi-ščem učitelj Fran Učič iz Jurdan, ob-tožen, da je otroke učil peti srbsko himno "Onamo, onamo". Obtoženi se je izgovarjal, da je to storil iz estet-skih ozirov. Sodišče ga je oprostilo z motivacijo, da tendenca pesmi "Ona-mo, onamo" ni naperjena proti Av-striji.

— Iz srbskega bojišča se je oglašil Jožef Fegic, uradnik v Gorici, doma iz Sturij. Goriška ga pozna kot vne-tega delavca in organizatorja.

— 40letnica mašništva dr. Gregor-čiča. Dne 16. jan. so praznovali učni zavodi Šolskega doma v Gorici v ka-pucinski cerkvi 40letnico mašništva dr. Gregorčiča, predsednika Šolskega do-ma, za katerega ima nebrojnih zaslug.

— Fml. Ferdinand Golja, goriški ro-jak, je odlikovan z redom železne kro-ne drugega razreda.

— Šest sinov pri vojaki ima 63 let-na vdova Jožefa Batagelj v Kamnjah št. 22 na Goriškem. Najstarejši, An-ton, je star 40 let in je sedaj pri vo-jakih v Gorici (ima že tudi sam 6 si-nov), najmlajši brat je star 23 let in služi pri 97. pešpolku v Galiciji. Vseh šestero bratov služi ta čas pod zasta-vo.

HRVATSKO.

— Samoumor soproge od Srbov uje-tega profesorja. V Osijeku je skočila v Dravo in utonila soproga profesorja Marka Jakovljeviča, katerega so Srbi kot poročnika v zadnjih bojih ujeli in prepeljali v Niš.

— Hrvaški oddelek v ogrskem trgo-vinskem ministristvu ostane. Zagreb-ske uradne "Narodne Novine" poro-čajo, da niso resnične vesti o razpustu hrvaškega odseka v ogrskem trgovin-skem ministristvu, marveč se s kompe-tenetnega mesta zagotavlja, da ostane odsek v dosedanjem obsegu tudi za-naprej.

— Umrli je v Zagrebu odlični odvet-nik in književnik dr. Ivan Ružič. Bil je bolan samo nekaj dni.

— Nastič, ki je igral glavno vlogo v zagrebškem veleizdajniškem procesu, je sedaj lastnik kavarnar "Aremberg" v III. dunajskem okraju, Hauptstrasse. Tako poročajo hrvaški listi.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras & Co. Chi. Phone 376. N. W. 927

120 Jefferson St. JOLIET, ILL. N. W. telefon 556

WALTER R. PADDOCK, lastnik
A. W. FLEXER, lekar.

PADDOCK'S PHARMACY

101 WESTERN AVE., JOLIET, ILL.
Chicago tel. 1203.

Največja zaloga vsakovrstnih zdravil, okrepčil in maril.

OBA TELEFONA 67

Kupite premog zdaj, ko ga dobite ceno.

Najboljši Wilmington Premog
\$3.50
TONA
American Coal Co.

(FRED W. EGGER)

1210 N. Chicago St. JOLIET.
Razvažamo hitro na vse kraje mesta.

A. NEMANICH, preds. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.

Slovenian Liquor Co.

1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.

Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žga-nja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.

Rojakom se priporoča za obila naročila.

Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.

Potovalni zastopnik: Fr. Završnik.
Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga
Zdravilno Grenko Vino.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500.000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4½ %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kak ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno "parkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

— STRANI OBSEGA —

430 Veliki Slovensko-Angleski Tolmač

prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleskih knjig za priučenje ANGLEŠCINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pism, Kako se postane državljan po-leg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od vojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, tisi se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki tork in petek
SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA
Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.

Telefon: Chicago 100.

Naročnina:
Za Družbo države na leto.....\$2.00
Za Družbo države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$0.75
PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENE
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo **POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.**
Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.
Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENE
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

CERKVENI KOLEDAR.

- 28 febr. Nedelja Romanus.
- 1. marca Pondeljek Albin, Hadrijan.
- 2. " Torek Simplicij, Bl. Kar.
- 3. " Sreda Kunigunda, Avgst.
- 4. " Četrtek Kazimir, Fridrik.
- 5. " Petek Friderik, sp.
- 6. " Sobota Fridolin, Koleta.

CERKVENI GOVOR ZA DRUGO POSTNO NEDELJO.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

Skrb za nebesa.

Peter je dejal Jezusu: Gospod! dobro nam je tukaj biti.
Mat. 17, 4.

Kako srečni so bili trije apostoli na gori Tabor, videti po nebesko premenjenega Jezusa! Ves svetel poln je sv. Peter rekel: "Gospod itd. Kako srečni bomo še le mi, ako v nebesa pridemo, v moje neskončno veselje, ker je že Petru kapljica toliko sladka bila" (Sv. Avg.).

Oh naj bi vsi tako srečni bili in se z Jezusom v nebeski luči veselili. Poklicani smo; ali bomo pa tudi izvoljeni? Nebeško kraljestvo silo trpi. Le kdor išče, on najde in kdor za nebesa skrbi, on si jih bo osvojil. Kako pa mi za nebesa skrbimo?

Kdor v nebesa priti želi, mora:

- I. Po nebesih hrepeneti, zakaj?
- II. Za nebesa vse svoje življenje skrbeti. Kako? Poslušajte!

Zakaj nas je Bog ustvaril? Mali otroci odgovorijo: Da bi Boga spoznali, njemu služili in potem v nebesa prišli. Kar pa deca vedo, posvetni modri radi pozabijo in si nebes le na tej rečni zemlji iščejo; jedni v blagu, drugi v dobrotah, tretji v posvetni časti.

So nove vrste krivoverci (Ronganci), ki svojim nebesa na tem svetu ometajo, ali kaj, da jih dati ne morejo! Vsi poskušamo resnico Salomona kralja (Pridg. 1, 2) in moramo besedo potrditi, da je vse pod solncem le nečimernost in pa duha težave, le tam nad solncem je pravega veselja dom. Ni torej hujske zmotne, ne večje goljufije, kakor se v minljivosti zaljubliti, se v posvetno izgubiti. Kdor pozabi, da je zemlja le tuja dežela, pravo pot zgreši, se lahko pogubi. Odkod pride, da se tako slabo za srečno smrt pripravljamo, na posvetno srce vezemo, ga poslednjo uro odtrgati ne moremo, težko in nesrečno umrjemo, kakor bogatin v svetem evangeliju (Luk. 16, 19). "Kdor svet ljubi, ko se svetom konec vzel" (1. Joan. 21, 16, 17).

Največja modrost in dolžnost je na nebesa misliti in po njih hrepeneti: I. V križih in težavah. Ko je Kristus svojemu učencem trpljenje napovedal, jim je tudi dejal: "Veselite se in radujte, zakaj vaše plačilo bo veliko v nebesih" (Mat. 5, 12). "Premišljevanje nebes nam da potrpežljivost, kakor svetim mučnikom" (Jak. 1, 12).

Beri: Baraga premišlj. 4 poslednjih reči (172), "nam da stanovitnost, kakor Makabejem II. 7 in sv. Felicit".
2. "Nebes ne smemo pozabiti, kadar se nam dobro godi. Popotnik, ki se v tujem kraju veseli, doma ne bo dosegel. Ako pomislimo, kaj nam je v nebesih obljubljenega, vse posvetno svojo ceno zgubi. Pozemseljsko v primeru večnega zveličanja ni dobrot, marveč teža" (Sv. Greg.). "Iščite, kar je zgoraj, to poželite, ne pa, kar je na zemlji" (Kol. 3, 1). Pogosto se je torej sv. Ignacij na nebesa oziral, rekoč: "Oh, kako mi na zemlji mrzi, kadar nebesa pogledam". "Sveti raj je naš dom; dirjajmo torej, kolikor moremo, hrepenimo in svete dela opravljajmo, da srečno se svetniki noter pojdemo, ki so naši bratje in Boga uživamo, kateri je naš oče" (Sv. Ciprijan). Pa tudi:

II. Vse svoje življenje dni za nebesa skrbeti. "Iščite pred vsem nebeško kraljestvo in njegove pravice".

1. Poklicani smo, Boga vekoma hvaliti; potreba je torej Boga spoznavati, se božje službe vaditi. Cesar bi nas v službo ne vzel, ako bi se službe dobro ne naučili; kako bo pa Bog take v nebesa vzel, koji božjih nauk ne poslušajo, službo božjo opuščajo? "Hočes v življenje iti, drži zapovedi". Ne vsak, ki vli: "Gospod, Gospod, pojdi v nebeško kraljestvo" (Mat. 7, 21).

2. Povabljeni smo pa na nebeško gostovanje; naše želje imamo po nebeškem veselju ravnati; "kdor le posvetno poželje, ne bo večerje Gospodove okusil" (Luk. 14, 16).

Zato pijanci, nečistniki itd. nebeškega veselja okusili ne bodo, ker je njihov okus le posveten. "Ne bodite kakor konj in mežugaj, katerim uma ni" (Ps. 31, 9). Konj pri najboljšem obedu le ovsu pa mrzle vode išče. Za take celo posvetne, mesene ljudi nebes ni.

3. Potreba nam je svatovskega oblačila nedolžnosti ali pokore. "Kdor bo prišel na goro Gospodovo" itd. (Ps. 23, 3-4). Varovati imamo se nedolžni angelo oblačilo sv. krsta, zakaj: "Blagor njim, ki so čistega srca" itd. (Mat. 5, 8). "Skrbeti imajo grešniki za perilo sv. pokore, da se jim ne pripeti kakor gostu, ki je bil brez svatovskega oblačila v unanjo temo vržen" (Mat. 22, 11). "Poseben čas pokore je ravno postni velikonočni čas" (II. Kor. 6, 2).

4. Skrbeti nam je za dare, katere bomo nebeskemu Kralju prinesli; kajti s praznimi rokami pred njega priti ne smemo. "Kar tukaj sejemo, bomo tamkaj želi" (Gal. 6, 18). "Delajte si prijatelje s krivičnim, minljivim blagom, da kadar onemagete, vas v večno prebivališče sprejmejo" (Luk. 16, 9). "Blagor njim, ki v Gospodu pomrjejo, njih dela gredo za njimi" (Skriv. razod. 14, 13).

Konec. Večnost se nam približuje vsako leto, vsak dan, vsako uro. Vsi ji nasproti dirjamo, pa po dvojni poti: pravični po stezi pravičnosti v srečno, krivični po stezi pregrehe v nesrečno večnost. Po kateri poti pa mi hodimo? Oh skrbimo, da bi nam vsak svetli post, vsaka spoved jedna stopinja bližje svetih nebes. Amen.

CERKEV MOLJI ZA MIR.

Papež Benedikt XV. je sestavil lepo molitev za mir. Objavljen je v listu "Osservatore Romano" z dne 18. januarja. Obenem je pa izšel tudi dekret državnega tajnika P. Gasparrija, ki zahteva, naj se opravljajo drugo predpovednično nedeljo (7. februarja) javne molitve po vseh škofijah, župnijskih in redovnih cerkvah v Evropi. Kot molitveni dan za izvenevropske škofije je določen 21. marec. Podrobno je sv. Oče potom omenjenega dekreta zahteval sledeča cerkvena opravila: Zjutraj po farni maši se izpostavi Najsvetejši ter se molji psalm "Miserere" — usmili se nas... Najsvetejši bo izpostavljen ves dan. Češenja in molitev naj se udeležujejo vsi otroci. Zvečer naj se molji sv. rožni venec in molitev za mir, ki jo je sestavil sv. Oče. Nato skupna molitev litanij vseh svetnikov s prošnjami križevnega tedna in s kolekto za mir. Sledečje blagoslov.

Sv. Oče opominja vernike, naj porabijo to priliko, da prejmo sv. zakramente; zato podeljuje vsem, ki opravijo sv. spoved, grede k sv. obhajilu ter se udeležijo omenjenih pobožnosti, ali sploh enkrat ta dan nekoliko molijo pred sv. Rešnjim Telesom, popolni odpustek.

Molitve sv. Očeta za mir se glasi: "Potrti vsled bojnih strahot, ki pretresajo ljudstva in države, se zatečemo, o Jezus, z največjim zaupanjem k Tvojemu ljubeznivemu Sreč. Vzdihujoč ti prosimo, o usmiljeni Bog, dokončaj to bridko polkušnjo; hrepenec pričakujemo, o knez miru, da nam čimprej podeliš naš mir."

Tvoje Srce je nekoč izlivalo ljubezen na ta svet, da bi izgnila vsa nesloga in vladala le ljubezen med ljudmi. Ko si bival na zemlji, si imel najnežnejše sočutje za vse naše človeške potrebe. O, naj se torej tvoje Srce usmili tudi v tej za nas tako težki, s strahom in sovraštvom prepolni uri! Usmili se vseh mater, ki trepetejo skrb za svoje sinove; usmili se vseh družin, ki pogrešajo gospodarjev; usmili se uboge Evrope, ki jo tlačijo tako huda požrešnja!

Navdahnjeni vladarje in ljudstva z mislijo miru, dokončaj krvave boje narodov, priženi ljudi, da se spravijo in si dajo poljub miru, saj jih je pobrala cena tvoje krvi. In kakor si ne-

koč apostolu Petru, ki je klical a pomoč: "Gospod, reši nas, potapljamose!" poln ljubezni odgovoril s tem, da si potolazi vihar na morju, tako usliši dobrotljivi tudi zdaj naše zaupljive prošnje ter dodeli, da zavlada na razburjeni zemlji zopet mir in tihoča. O prebrazena Devica! V vseh pretrajanih požrešnih si pomagala, pomagaj tudi zdaj nam, varuj nas, reši nas! Amen."

VOJNA VZGOJEVATELJ.

V dunajski Uriniji je imel p. Galen, O. S. B., predavanje pod zgorajšnjim naslovom. Med krepstimi, katerih nas je naučila vojska, je predavatelj poudarjal zlasti poslušnost in javno npravnost. Pripomnil je, da je glede javne npravnosti ravno v sedanjem času treba še mnogo storiti. Omenil je, da se je zadnje dni mislilo na sestanek, kjer bi protestirali proti nočnemu življenju za časa vojne. Kolikor mi je znano, je dal idejo za to p. Abel, ki je v svojih pridigah o Vseh svetih povzel krepko besedo proti gotovim vodilnim krogom na katoliškem Dunaju, ki so zdaj šele razmnožili nočno življenje pod to človekoljubno pretvezo, da morajo gospodje častniki vendar imeti kako zabavo, dočim je ob istem času nemški cesar Viljem, protestant, prepovedal vsako nočno življenje. Celo pariške nevestice je država preselila v skupen tabor na južno Francosko! Predavatelj p. Galen je rekel, da bi taka protestna skupščina ne bila potrebna, ker upa, da ima v sedanjih resnih časih še vsakdo toliko sile premagovati samega sebe in toliko čuta za takt, da more omejiti želje po zabavi, da ne bo cele noči prebil pri hrupnih zabavah, med tem ko tam zunaj njegovi bojovníki v snežnih viharjih in mokroti, ob prhutanju kril smrti branijo marke države, da bi njega varovali. Jako dvomim, da bi se današnji egoistično-materialni človek mogel iz užitivanja, razveseljevanja, ki ravno ob dotičnem trenutku njegovemu telesu tako dobro do, mogel v istem času dvigniti k idealizmu duha in si pri misli ljubezni in trpljenja kaj odreči. Dvomim in ne morem soglašati. Da se to prepreči, je treba preprečiti priložnost, zapreti lokal. Treba je glasu proti temu.

Predavatelj je dalje omenil, da je vojna zboljšala današnja gledališča in odpravila pretirani luksuz, "življenje čez razmere". Vojna hoče jeklene značaje, zato se treba odpovedati užitivanju in zabavi. Vojna nam je dala malo zmago nad nami samimi. Ven iz nizkega egoizma in materializma k idealizmu dejanja! Ali ne kaže vojna, kam peljeta "Habsucht in Selbstsucht"? Materializem je zasledil prestol sveta, da bi ga vrgel v plamen. Ali ni tudi socialno vprašanje zanetilo ravno tako zlo, socialni boj, ki se lahko z elementarno silo vname in provzroči vojno vseh proti vsem? Ali ni ta morilna vojna tudi vzgojitelj ljubezni? In to bo morda naša največja socialna pridobitev. Upamo, da mesto materializma večni, zlati idealizem dejanja, narode spravljiva ljubezen dvigne svoj vladarski prestol.

GOSPODARSKI NAPREDEK SIBIRIJE.

Slovenci imamo več napak; ena izmed teh napak je tudi ta, da druge slovanske narode, zlasti severne Slovence, radi gledamo skozi nemška očala. In kar nam oznanjujejo nemški listi in pišejo nemške knjige, tisto poberejo in verjamemo kot gotovo resnico. Zato bi bilo želeto, da bi vesti o drugih Slovanih vsaj naši prvi listi zajemali iz prvotnega vira, to je iz publikacij dotičnih slovanskih narodov samih. Nemci so do Slovanov vedno pristranski in malokdaj poročajo čisto objektivno resnico.

Spominjam se še iz gimnazijskih let, ko nam je profesor razlagal zemljepis Sibirije. Seveda je dotični mož zajemal iz pristnih nemških virov. Dolgo časa sem si predstavljal Sibirijo kot neizmerno snežno planjavo, kjer živijo bedno življenje ruski izgnanci. In v našem priprostem ljudstvu je še danes ukoreninjeno to mnenje. Pod imenom Sibirija si predstavljajo nekaj strašnega in groznega. Toda Sibirija — Rusi ji pravijo Sibir — je dandanes, odkar jo veže železnica z izobraženim svetom, čisto drugačna kot so nam jo Nemci slikali še pred nedavnim časom. Res je, da so Rusi tja pošiljali hudodelnike in politične grešnike in jih še dandanes pošiljajo. Radi tega pa bi še ne bilo treba te dežele tako črno slikati. Francozi tudi pošiljajo svoje hudodelnike v južnoamerikansko Gvajano, koder gospodari malarija in rmena mrzlica. Tega pa, kolikor se spominjam, nam gospodje profesorji niso nič tako črno slikali.

Sibirija je dežela velike bodočnosti in neizmernega bogastva. Do prave veljave bo prišla še le sedaj, ko jo prereza železnica od Čeljabinska na evropski meji do Vladivostoka ob japonskem morju. In delajo so to železnico od leta 1891 do leta 1904; dolžina njene proge znaša 6485 kilometrov. Zdaj delajo več stranskih prog, izmed katerih je najvažnejša amurska železnica na levem bregu reke Amur. Ta-le proga še ni dodelana radi silnih terenskih težoč, če prav je bilo v načrtu, da mora biti gotova do jeseni leta 1912. Zidajo Rusi amursko železnico radi tega, ker se jim v slučaju kakšnega konflikta s Kitajsko ali Japonsko ne zdi varen opit del sibirske železnice, ki pelje po Kitajskem ozemlju

skozi Mandžurijo. Vseh delavcev pri sibirski železnici je bilo nad 70,000 in okrog 30,000 konj, ki so privlačili in odvažali potrebne reči. Dolgost železnih mostov pri železnici znaša 9 verst, lesenih mostov je pa 34 verst. Ena versta je 1 kilometer 68 metrov. Vsak teden vozijo poleg lokalnih osebnih in tovornih vlakov iz Petrograda v Vladivostok trije ekspresni vlaki, kateri so opremljeni z najmodernejšim komfortom. Vožnja z ekspresnim vlakom iz Petrograda v Vladivostok traja 12½ dni.

Uradništvo pri železnici govori samo ruski. To so nemški listi kot posebnost naglašali takrat, ko se je železnica otvorila. Železnica pelje vedno eno samo od Rusov naseljenepokrajine, skozi ruska mesta in vasi. Vseh prebivalcev v Sibiriji je zdaj okrog devet milijonov. Dobro 81 odst. izmed teh je tam rojenih ali pa priseljenih Rusov. Izseljevanje iz evropske Rusije vedno bolj narašča in gotovo ne bo dolgo trpelo, da se bo rusko prebivalstvo v Sibiriji podvojilo. Zato ni čudno, če uradništvo pri železnici govori le ruski, — saj prebivalstvo vseh drugih narodov v Sibiriji šteje komaj en milijon duš.

Za poljedelstvo in živinorejo pride v poštev posebno južna Sibirija, kjer je zelo rodovitna zemlja. Tu se pridelajo velike množine pšenice, rži in ovsu ter se redi na milijone konj, goved ovac. Vse to se zdaj z železnico lahko spravi na svetovni trg. Sibirsko žito in maslo ima že zdaj dobro ime. Produktivna se bo vedno zviševala, ker bo prebivalstvo naraščalo ter se bo vedno več zemlje obdelovalo. Že zdaj pridelava Rusija na leto eno četrtino pšenice, več kot polovico rži, tretjino ječmena in četrtino ovsu vse svetovne žetve. Koliko več bo še pridelala, ko se bodo širne planjave južnosibirske izpremenile v žitna polja!

Pred vsem pa Sibirija pride v poštev kot bogata zakladnica raznih rudnin, kovin in dragih kamnov. Tu se koplje zlato, srebro, svinec, baker, razne železne rude, premog itd. Seveda se do zdaj še ni delalo v velikem obsegu radi nedostajanja prometnih sredstev. Za naprej pa bo rudokopstvo gotovo zelo napredovalo in razvila se bo velika industrija. Sibirske vode so bogate raznih rib, katere se prodajajo na vse strani. Tudi precej silo se dobiva deloma iz zemlje, deloma iz slanih jezer.

Prebivalstvo v zadnjem času hitro narašča, — ker se izseljuje iz evropske Rusije. Od leta 1896—1909 se jih je izselilo v južno Sibirijo med Ural in Bajkalsko jezero 3,186,934. V kirgizski stepi, kjer so pred par desetletji pasli še sami nomadski Kirgizi svoje črede, se dandanes nahaja na stotine ruskih vasi; tu se vzdigujejo mesta, katera še niso zaznamovana na nobenem zemljevidu. Sploh bo v teh krajih v nekaletih desetletjih nastala nova Rusija, katera bo v blagostanju prekašala svojo — evropsko mater.

V manjšem številu se izseljujejo Rusi v vzhodno in srednjo Azijo. Vendar pa tudi tukaj rastejo vasi in mesta, glaseča se na imena slavni mož, ki so umrli pred nedavnim časom. Glavno mesto "ferganske oblasti", najbolj obljudenega okraja v srednji Aziji, je Skobelev, imenovano po onem slavem junaku, ki se je tako odlikoval pred Plevno. V "semirjenskej (semirenskej) oblasti" je mesto Prževalsk, imenovano po najslavnejšem ruskem geografu. Tudi v srednji in vzhodni Aziji se Rusija gospodarsko že močno razvija. Z železnicami in dobriimi cestami je prišlo vse življenje v nov tir. V srednji Aziji prospeva sviloreja, tobak, vinarstvo, sadjereja, posebno prihodnost pa ima pridelovanje bombaža, katerega se vedno več prideluje. Mnogi kraji, ki so bili prej podobni puščavi, so postali rodovitni po umetnem namakanju z vodo.

Tako se prerajajo nekdanje puščave v rodovitna polja, divje stepe v žitnosne njive, in v krajih, kjer so nekdanj gospodarili volkovi in druge zverine, se vzdigujejo lepa mesta in vasi. Res je, da bo velik del severne Sibirije tudi za naprej ostal za poljedelstvo neploden, vendar Sibirija je popolnoma iz-

Zveza Katoliških Slovencev

V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet.
Odborniki: G. J. Stefančič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev" Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

gubila svojo grozoto, ko se je odprla svetovnemu prometu. Drugi narodi dosti pišejo o gospodarski povzdigi te severne dežele; zato sem tudi jaz ljubim Slovence napisal te vrstice, da ne bodo več mislili, da sta v Sibiriji le sneg in led.

Italijansko mnenje o koncu vojne.

Rimski dopisnik lista "A Nap" priložuje sledeče mnenje uglednega laškega diplomata: Sedaj je jasno, da sta v Italiji dve stranki; manjša, nacionalisti, mislijo, da se bo svetovna vojska zapela še v nove boje; večja stranka pa sodi, da stojijo posledice svetovne vojne že jasno pred očmi in da je mir bližje, kakor si mislimo. Sedaj se gre samo za to, kdo bo v odločilnem času imel odločilno besedo. Gotova stvar je, da je Angleška s svojo željo po dolgotrajni vojni popolnoma osamljena. Dolgotrajna vojna bi tudi uničila Francosko in Rusijo in četudi je uničenje Rusije skrito v tajnem angleškem namertu, bi Anglija vendar ne dopustila uničenja Francoske. Londonski diplomatični krogi so mnenja, — naglašajo se to tudi po časopisu — da bo v aprilu konec vojne. Na Francoskem so zavezniki začeli s silnejšimi napadi samo pod pritiskom javnega mnenja. Tudi na Francoskem se tolažijo z dočlenim rokom: april. Pa tudi nevturalne države nočejo več vojne. Na Portugalskem je izrekel senat vladi nezaupnico, in ravnotako je na Japonskem parlamentarna večina porazila vlado. Nočem proročati, pa vendar mislim, da bodo v začetku marca prevzeli diplomati vlogo orožja. Ta stvar bo še bolj burna, morda še bolj kakor z orožjem. Italija bo imela zadovoljstvo, da bo mir sklenjen na njenem ozemlju, najbrže v Rimu, in blago sočeri ne glede na smrt.

italijansko podnebje bo jako vplivalo na živce politikov.

Veliki knez Nikolaj Nikolajevič

"Voss. Ztg." objavlja pismo podnarednika, ki služi v nečem branskem polku na vzhodnem bojišču. Piše: Priznati se mora, Rusi imajo slabo, njih artiljerija je do celotno izvrstna, osobito v opazni službi. Sploh ne smete raznih navedb o ruskih vojakih smatrati splošne, ker je med njimi veliko različnosti. Res, med velikanskimi zidicami je tudi veliko manjših materiala, a splošno mi, ki smo vsi in ki vse sami doživimo, nima ruskega vojaka ne smatramo za bega; njih vodstvu, če tudi ne primeru z našim, gre le posebnost. Ne verujete, kako neomejeno zaupa ruski vojak svojim vodjem. Poslušati je treba le enkrat njemu. Navaden vojak smatra voditelja za kako višje bitje, ki mu skalovito ne zaupa in ga časti. To je drugo: merje, kakor disciplina naših vojakov in njih spoštovanje do kakega velikega generala. Drugače so ruski vojniki gojeni in razmere so bolj patriarhalne. Kar pišem, velja o višjih častnikih, skovodjih, vse pa preblesti najvišji veljnik veliki knez Nikolaj Nikolajevič. Nanj gleda mušik, navadni vojak, v fronti in za njo z navdušenjem, naravnost obožavajo ga. Nikolaj Nikolajevič, pravoverna mladina, pravi predstavitelj Romanjev, vsegačni generalisimus z velikanskim stavom, ki ga slušajo milijoni, v se posebeje vojaku in malemu doma narodni junak, maščevalec in šitelj svete Rusije. Njegovo ime zapisano na praporjih, ki jim slede sočeri ne glede na smrt.

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

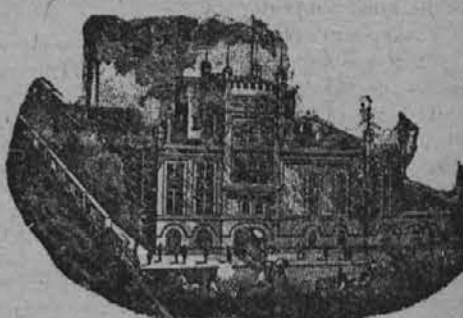
Piano and Furniture Moving

Chicago tel. 4313.

Northwestern tel. 41

JOLIET CITIZENS BREWING CO.

North Collins St., Joliet, Ill.

Pite "Elk Brand" pivo

Izdolovalec najboljšega piva sodčih in steklenicah.

ZIRA

Plain-End
CIGARETTES

10 for 5 Cents

Dva Cash kupona v vsakem zavoju

VSE ZIRA kupone se lahko izmenja za gotovino ali vrednostne predmete Cigareta, ki vas bo zadovoljila

Izgotovljena, da zadosti okusu Slovencev Poskusite eno in nikdar ne boste kadili drugih, ako želite cigareto brez. astnika.

Naprodaj pri vseh prodajalcih.

P. LORILLARD COMPANY
New York City

Društvo sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Ustanovljeno 29. nov. 1914 Sedež: Joliet, Ill.

ODBOR:

Prezident: George Stroh, 813 N. Chicago St.
Podpredsednik: Stephen Kukar, 1810 N. Broadway
Tajnik: Josip Klepec, 1006 N. Chicago St.
Zapisnikar: Anton Nemanich, Jr., 1000 N. Chicago St.
Blagajnik: John Petric, 209 Indiana St.
Reditelj: Frank Kocjan, 907 N. Bluff St.

NADZORNIKI:

Anton Sraj, Jr., 1109 N. Broadway
Nicholas J. Vranichar, 1215 Summit St.
Jos. M. Grill, 1208 N. Broadway
Glasilo: Amerikanski Slovenec.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."

Ta organizacija sprejema v svojo sredo moške, žene, dekleta in mladeniče iz vseh krajev v Zdr. državah, itd., ki so slovanske narodnosti in kat. prepričanja od 16. do 55. leta. Izplačuje smrtno zavarovalnino in bolniško podporo izplačuje Podružnice po najmanj \$1 (en dolar) za vsak delavni dan. Vsaka slovanska katoliška družina se naj vpiše v Društvo sv. Družine, ker naša pesem peva: "Kjer so sv. Jožef, Jezus in Marija, tam bodi tudi naša kompanija." Vsaka taka družina naj bi bila mala Podružnica D. S. D., katere predsednik in blagajnik naj bi bil hišni oče ali mati.

Vsi dopisi, pisma in denarne pošiljke, se naj blagovolijo nasloviti na tajnika.

KRAŠEN STENSKI KOLEDAR DRUŠTVA SV. DRUŽINE

pošljemo vsakemu rojaku in rojakinji, če nam pošlje 5c (pet centov) v znak, kar pokrije poštino itd. Pišite ponj na tajnika: Jos. Klepec, Joliet, Ill.

Društvene vesti.

Joliet, Ill., 22. febr. — Naša nova organizacija D. S. D. lepo raste in napreduje. Imamo že skupno nad 500 udov. Torej nas je postavno zadostno število za inkorporacijo, katero si želimo kmalu izposlovati.

Naše društvo št. 1, ima zdaj vsega skup do \$1,000.00 gotovine v blagajni, kar je tudi vredno poveljevanja z ozirom na to, da pobiramo zdaj še le drugi mesečni asessment.

Društvi št. 2 in 3 sta poslali zdravniške liste; št. 4 in 5 pa poročata, da to store v kratkem.

Za naše društvo št. 1, je odbor že dobil zdravnik in v nedeljo bo na seji zadevo poročal. Drugi teden se bo začela zdravniška preiskava članov in članice in sicer bo preiskava vsak večer 2 uri, od 7. do 9. ure. Tekom enega tedna (6 večerov) bo zdravnik lahko pregledal vse ude. Ako komu ne bo priročno priti zvečer, bo lahko šel k zdravniku podnevi.

Kar se tiče plačevanja in pristopa, je se vse postavilo. Pristop je \$1.00 in mesečina 25c oziroma 75c za vse enake. Pristopite zdaj!

Oh začetku Društva smo sklenili, da mora plačati vsak od \$1.00 v slučaju smrti ude, a to le, če bi bila blagajna slaba. Ker pa je zdaj blagajna že močna, zato ne bo nikakih doklad, dokler dohodki stroške pokrijejo.

Kdor želi pristopiti, naj se zgleda pri meni ali pa naj pride na sejo. Z bratskim pozdravom vsem udom D. S. D.

Jos. Klepec, tajnik.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

mačka okrog svoje gospodinjne. Jaz vem, ker sem to malo omenil, da bom "avstrijski patriot"! Ali vkljub tej psovki ne porajam nič. Saj vem, da me bode obsodil kmalu novoizvoljeni prezident Slovenske republike, da sem župar. Kajti on piše v nekaj splošnovanem listu G. N. marsikaj budalstva. No saj ni čuda, taki "izspricani študentje" so po navadi dobri umolavci. Toliko vam rečem vsem tistim, ki ste hodili v gimnazije, pa se morate pokoriti po svetu, da ste kakor študent, "da polno glavo slame ima" — da polno glavo slame ima. Pomislite, koliko so vaši stariši zagledali težko prisluženega in privarovanega denarja za vaš pomanjkljivi razum! Kakor mi je znano po časopisih, spada med te par glavice prav modrih. Ti hočejo sedaj vladati slovenski narod!

Prvi je gosp. Ivan Blatnik, ki se dolgo revizor. Alo, gosp. I. B., ni še dolgo, kar ste prosili ubogega delavca širom Amerike, da naj začne zbirati denarne zneske in jih pošiljati v N. Y., da se tam ustanovi tako rekoč neka banka, imenovana Bada med bednini. In res, gosp. I. Blatnik ni imel poprej nobene častitga imena. Kaj pa sedaj? Ali ga je imel? Oh, seveda. Kaj pa je sedaj? Kaj? Bančni revizor! Rea lep napredek za njega. Ali on če priti še naprej, do vrhuna slave. Namreč on hoče postati prezident novoustanovljene Slovenske republike! Dobro, le tako naprej, vi študirajte za prezidenta, jaz bom pa za upornika. Toliko bom zmožen voditi uporniško, kakor vi prezidentstvo ali feptubliko slovenskemu narodu. Težko jaz pričakujem dneve sreče in rešitve slovenskega trpinca. Jaz sam sem zato, da bi se rešil slovenski narod teh slabih razmer. Ali tem potom nikdar ne, kot ste vi nastopili, ker imenujete močvetilce, namreč sv. vero — župarje, Vi blate vse, kar piše nam priljubljeni list A. S. Jaz sem prepričan, da kot A. S. vedno več pravih čitateljev, blate radi tega, ker piše in se poteguje za našo sv. vero. Dokler se boste borili vi proti sv. veri, ne boste dosegli ničesar. "Kdor hoče živeti in

la obilni aplavz. Druga je igrala kot Milka, domača hči; njeno obnašanje in mili glas, vse to se je nanašalo na dobro ubogljivo a vendar trmoglavu hčer, da je svojo ulogo, da si prvič na odrdu, dobro izvršila, priča obilno ploskanje, kateremu ni bilo ne konca ne kraja. Zatorej se vama v imenu društva Vit. sv. Jurija najpriščneje zahvalim! Zahvalim se pa tudi vsem ostalim igralcem, ki so vsi brez izjeme igrali v splošno zadovoljnost, da reči moram z uspehom in dovršeno umetnostjo. Upam, da se zopet pokažete na odrdu in sicer kmalu. Zahvaliti se moram tudi rojaku Franku Smrtniku za umetno maskiranje igralcev, kakor tudi Slov. Nar. Čitalnici za blagohotno prepuštevje stolov, kakor tudi društvu "Ljubljanka" za prepuštevje kulis. Nadalje se moram zahvaliti tudi vsem udeležencem, ki so nas posetili s svojim obiskom, za tako vzorni red in mir, kakor tudi gospej Slana, Ogrin in Grčar, ki so nam preskrbele oziroma spekle tako dobre "špehovke". Zatorej prisrčna hvala vsem skupaj! Za odbor društva Vit. sv. Jurija Matija Ivanetič, tajnik, 1018 Sheridan Rd., N. Chicago, Ill.

(Nadaljevanje z 1. strani.)

"V Karpatih je položaj splošno neizpremenjen.

"Ob gorenjem Sanu so naskočile naše čete med večerajšnjimi boji neko utrjeno višino ter ujele pet častnikov in 198 mož.

"Severno od slemena Voloveca je podjel sovražnik pod zaščito snežnega viharja hud napad in poskušal, predreti naše linije. Toda bil je odbit s težkimi izstrelki. Ujeli smo 300 mož.

"Južno od Dniestra so boji čimdalje hujši in obširnejši."

Italija razgorčena.

Rim, 24. febr. — Italijansko časopisje izraža razgorčenost nad neko "navdihnjeno" izjavo v dunajskem "Fremdenblattu", ki pravi, da italijanska vlada in ljudstvo ne želita iti v vojno, zato da se vlada izogiba razpravi v parlamentu.

"Giornale d' Italia" pojasnjuje izjavo neugodno in pravi, da "sta ljudstvo in vlada zedinjena in pripravljena in odločna za posredovanje. Kadar udarita, se avstrijske iluzije (omame) razpršijo.

Italija hoče Trent in Trst.

Vse politične stranke zahtevajo od vlade, da naj potom diplomatskih pogajanj ali pa z uporabo italijanske armade in mornarice poskrbi za izpolnitev italijanskih želj.

Nemčija je nujno priporočala Avstro-Ogrski, naj odstopi Italiji njeno italijansko pokrajino Trento in kos Istrskega polotoka z namero, da obdrža Italijo nevtralnno v sedanjem času in si zagotovi njeno naklonjenost za bodoče dni.

Berlin v skrbeh.

Berlin, 24. febr. — Nepričakovano izpremembo v mišljenju glede vedenja Italije je bilo opaziti v diplomatskih krogih zadnje dni.

Političnemu položaju Italije pripisujejo sedaj mnogo več važnosti. Razlogi za to izpremembo še niso jasni.

Z zapadnega bojišča.

Calais, Francija, 22. febr. — Nemški zepelinovci je spustil deset bomb na to mesto davi zarana. Pet oseb je bilo usmrčenih in nekaj hiš poškodovanih.

Pariz, 22. febr. — Uradno naznanilo vojnega ministarstva opisuje nocoj pridobitve po zavezniških na mnogih točkah ob zapadni bojni fronti.

Berlin, 22. febr. — Uradno naznanjajo, da so Nemci zavzeli nadaljnji okop vzhodno od Ypresa včeraj.

Francoski beležijo uspehe.

Pariz, 23. febr., čez London, 24. febr., 12.10 zj. — Nocoj izdano uradno vojno naznanilo pripoveduje o francoskih uspehih v krajini Champagne. Na drugih točkah ob zapadni bojni fronti je bilo malo delavnosti.

Popoldansko naznanilo poroča bombardovanje Reimsa po Nemcih, v katerem je bilo dvajset civilistov usmrčenih in mnogo hiš razdejanih.

Zatrjuje se, da so nemški topničarji streljali na ostanke mestne katedrale.

Naznanilo in zahvala.

Tužnim srcem javljamo vsem svojim znancem, prijateljem in sorodnikom, da nam je nemila smrt ugrabila ljubljeno hčerko

ALOJZIO STERNIŠA,

ki je v Gospodu zaspala v nedeljo 21. t. m. v starosti 5 let, 8 mesecev in 5 dni.

Vsem, ki so nas ob tej priliki tolažili in nam izrazili svoje sočutje, ki so nas posetili in darovali vence, ter se udeležili pogreba, bodi na tem mestu izrečena prisrčna zahvala, posebno pa botrom g. Antonu Kocjancič in soprogi.

Joliet, Ill., 24. februarja 1914.

Zalujoči ostali:

LOUIS STERNIŠA,

AGNES STERNIŠA, stariši.

FRANC.

(Češki spisal Jan. Neruda.)

Še danes mi je v živem spominu goslar Franc in gotovo tudi marsikomu drugemu iz Male Strani.

Kakor človek ne pozabi lahko dobre karikature, tako se mi je vtisnila v spomin tudi njegova prikazen — prepičan sem, da mi tega Franc ne zameri. Če je čitatelj že videl naslovno sliko angleškega "Puncha", potem je odveč vsak popis. Isti obraz in iste ostro začitane poteze. Toda Franc je bil majhen, zelo majhen. Njegov rdeč nos je bil tanek in prozoren, usta so kazala utrjeno mesto zaničevanja, in iz modrega očesa mu ni bliščal dovtip, pač pa se mu je čitala v očeh prošnja — pretresujoča prošnja, ki še je nisem videl nikoli v trudnem, starem očesu.

Na sivi glavi mu je balancirala zelena, ponošena kapica, kakor jo vidimo danes samo še pri najmanjših otrokih na vasi. Stari, zgledani, zeleni frak z obrihanimi, žametastim ovratnikom je imel poirte bakrene gumbce. Hlače so bile tanke, posebno na kolenih so zelo trpele.

In k vsemu temu uboštvu se je pridružilo najhujše — Franc je imel grbo. Dasi je bila njegova prikazen posebna, da čudna, se ga vendar mi otroci nismo upali nikoli zaničevati, nasprotno imeli smo neki strah pred njim.

Franc je dihal na kratko in je pogosto kašljal. Če je korakal trudnega koraka navzgor proti svojemu stanovanju, je počival pri vsakem dvajstem koraku, se naslonil ob zid ter se podpiral z rokami ob kolena. Tedaj smo narediliraje ovine, da nam ni bilo treba iti mimo njega, in če me je poslala tuptam mati, da dam Francu krajcar, sem mu ga izročil s tresočo roko.

Tudi odrasli so ga le redko dražili, le dvurji na ulici so klicali za njim: "Glej ga no, mi delamo kot živina, Franc pa prihaja že zopet iz gostilne!"

Takrat je zahajal moj oče tuptam na vrhek v gostilno "Glaubitz". Tam so se shajali posebno stari topničarji, njegovi nekdanji tovariši. Tje je vzel pogosto tudi mene. Z zemljo v roki sem sedel tiho kot miš ter poslušal dogodke, ki so si jih pripovedovali gotovo že čez dvajsetkrat.

V sredi med razposajenim divjo družbo je igral na svoje obrabljene gosli pesmi, ki so si jih želeli. Spominjam se še, kako me je ganil žalostni Franc s svojimi veselimi kosi do solz; kajak, tega nisem še vedel.

Gostilna je bila polna dima in prask.

Naenkrat se je vzdignilo nekoliko najbolj razposajenih ter dvignilo Francu s stolom vred na mizo. Splošno vriskanje je pozdravilo Francu, ki se je gugal na stolu semtertje. Toda on je vedel, kaj je njegova naloga. Zaigral je tuš ter zavriskal. Njegov "juhu" je bil bolj poln bolečnega vskriku kakor izrazu veselja. Toda ljudje ne opazijo takih malenkostnih razlik.

"Ti si fant iz fare", je pripomnil med splošnim smehom drvar Strnad. "Pa naj pove kdo, če ne izgleda na mizi, kakor krajcarska zemlja na polici!"

Zopet hrupen smeh v celi gostilni. Franc je zaigral zopet tuš ter zavriskal. Toda grozen kašel je pretrgal njegov "juhu."

"Le naprej! Saj bo skoraj konec! Kmalu bo ena vdova več... Povej nam no, kaj ti je padlo v glavo, da si ženi takega hrusta?"

"Na —", odgovoril Franc ter zopet zakasljal, "sem pač mislil — če pride ona — kar meni manjka — bova vendar končno dva cela človeka —"

"Kolikokrat si bit od nje?"

Toda kašelja je ga tako mučil, da ni razumel vprašanja.

"Kaj si rekel?"

"Če nisi nikoli bit od nje?"

Gosti dim, ki je bil v višini še gostejši, ni pripuščal Francu govoriti tekoče.

"Da — pogosto! Posebno v četrtek in petek, ko mi ne daste, ničrednejši, nič več denarja. — Če nimam petindvajset grošev, ne smem domu."

Kadar imam manj, potem potrkam na vrata popolnoma tiho. — Ona že ve, kaj to pomeni in me pusti čakati celo uro. — Prihodnji dan dobim samo kruh in ker bi se žalostil pri suhem kruhu, mi namaže — hrbet. — Če pa

NAZNANILO.

SLUŽBENIM potom se na tem mestu naznanja, da je odbor D. S. D. danes sprejel novoustanovljeno Podružnico v Bradley, Ill., katere bodi znana pod imenom:

Društvo sv. Družine, šte. 4, D. S. D.

(Holy Family Society, Branch No. 4, H. F. S.)

BRADLEY, ILLINOIS

Podružnico šte. 4, D. S. D., najiskreneje pozdravljamo in ji želimo obilo sreče, bratske slege in ljubezni, zadovoljstva in božjega blagoslova, ter kličemo: Živi, rasti, cveti in se množi Slavno Društvo sv. Družine, št. 4, D. S. D. v Bradley, Illinois po našem geslu: "Vse za vero, dom in narod."

DRUŠTVO SV. DRUŽINE, v Zjed. državah Sev. Amerike.

Joliet, Ill., 25. feb. 1915

JOS. KLEPEC, tajnik.

imam petindvajset grošev ali celo več, potem trkam s peto in proklinjam, dokler mi ne odpre. In drugi dan pride na mizo svinjsko s cmoki in zeljem. — Juhu! —

Hotel je zaigrati, toda močen bolesten kašel, ki se je slisal tako čudno med razposajenim smehom, ga je pograbil s tako silo, da so mu roke onemogle, in da so mu padle gosli na tla. In ko bi ne priskočil Strnad, bi sledil Franc svojemtu instrumentu.

"Slabo mu je — gostilničar, požirek boravičke! In shranite mu njegove potre gosli... Ti pa idi domov, Franc, potrkaj s peto in se dobro prespi!"

S težkim korakom je šel Franc proti durim. In zunaj ga je pretresel mrzel zimski zrak. Postal je nekoliko ter govoril sam s seboj:

"...In vedno se mi je zdelo, kakor bi me le vlekle neke domove..."

Snežilo je tako močno, kakor bi se hoteli vleči vsi oblaki na zemljo, divji veter pa je piskal okoli oglov ter prenašal sneg.

Globoko upognjen, roke na kolenih, se je premikal Franc počas naprej. Ni si upal, ločiti se od zida. Kajti bal se je viharja, ki je divjal na Miklavževem trgu ter prenašal cele oblake snega, kajti ni bil mnogo težji in močnejši, kakor kaka majhna snežinka. Toda nič ni pomagalo.

"Vedno se mi dozdeva, kakor bi me klicalo neke domove... Bo pač trebalo korajžno naprej..."

Te besede so mu dale poguma in zavil je naravnost čez trg. Veter pa je zapihal z vso močjo proti njemu in mu vel sneg v obraz. Zmanjkalo mu je zraka, tipal je okoli sebe, kje bi bila kakva podpora — zopet močen sunk — in kakor lahko peresce je padel nesrečnik na zemljo.

Trajalo je precej časa, predno se je zopet dvignil na noge.

"Moram — moram domov... umrl bi od strahu tukaj," je govoril sam k sebi, da bi zopet dobil pogum.

Dolgo, dolgo je korakal Franc po Prokopovi ulici navzgor. Počival je skoraj pri vsaki hiši, ob vsakem oglu. Končno je le dospel do svojega stanovanja. Imel je komaj toliko moči, da je zmajal s kljuko. Noga mu je izpodrsnila in oblezel je nezavesten v snegu.

Nekoliko trenutkov je bilo tiho. Nato so se oglašili koraki in duri so se odprle.

Močna, velika ženska se je pojavila na pragu.

"Moj Bog!... Moj ubogi Franc — kaj pa ti le je?"

Naglo je priskočila ter dvignila možička, kot bi bil dete.

"Kako je z Miciko?"

"Dobro — dobro!" mu je odgovorila ter ga nesla na rokah v sobo.

"Samo tiho — ona se ne sme prestrašiti," je šepetal Franc pred durmi svojega stanovanja.

Žena ga je posadila, ne da bi izpregovorila besedo, na stol.

"Ali dobro spi?"

In Franc je zdržal z vso silo kašel.

"Da, da, prav dobro spi!"

Žena je odgovorila s tihim, tresočim glasom ter pokleknila ob slamnici na tleh.

Majhna svetilnica je metala medle žarke na revno posteljo, kjer je ležala 10letna deklica. Oglenočni lasje v neredu, kakor je to navadno pri osebah, ki morajo dolgo ležati, so obsenčevali ozko, suho obličje, ki je bilo izmučeno kakor od sušice. Oči so bile zaprte, roke pa sklenjene, kakor v molitvi.

"Kako je z otrokom? Vedno me je gnalo domov... Htel sem, kolikor sem mogel... Ali ne zgleda sirota kakor angelj? Nehaj jokati, stara, saj sem prinesel denar za zdravilo."

"Ta ne potrebuje nobenega zdravila več!"

Žena se ni mogla več vzdržati solz ter se je vrgla na deklico.

"Mrtva?!"

Franc se je dvignil z groznim krikom ter padel na zemljo. Kakor bi se hotel prepričati sam o grozni resnici, je stopil korak bližje, toda zopet je padel brez zavesten na zemljo.

Prihodnjega dne smo se podali otroci proti Francovemu stanovanju. Povedali so nam, da leži na parah. Bili smo se sicer, toda šli smo pa vendar le k njemu.

Soba je bila polna radovednežev, pa tudi takih, ki so imeli sočutje do uboge žene.

Zraven nje je stal drvar Strnad. Nekaj časa je zrl nepremično na obe trupi, ki sta ležali skupaj.

"Ali ne leži tukaj kakor zemlja v polici!" je spravlil jedva iz sebe. "Ne preostaja mi nič drugega, kakor da vzamem oba otroka na roke in ju ponemem ob enem —"

Glasu mu je zmanjkalo, obrnil se je v stran in si pobrisal solze iz obličja. ...Bledi angelček je klical trdnega Franca, dalje in dalje... klical ga je k sebi.

Križi in težave vojnega življenja.

Črnovojnik Fran Pustišek iz Kozjega piše svojim domačim dne 5. januarja 1915: Ljubi brat in mama! Prejmite lepe pozdrave od mene in mojih tovašev. Zopet Vam po vrsti napišem svoje doživljaje na bojnem polju. 31. decembra smo vojaki dobili po eno škaflo božičnih darov. Bog plačaj vsem darovalcem! Kar ste mi od doma poslali, še vedno nisem dobil; pravijo, da je v Budimpešti 8000 naših zavojev. — Božične praznike sem žalostno obhajal. Na sveto noč sem vozil vso noč do 4. ure jutraj, blato nam je segalo do kolen. Potem smo pot nadaljevali v blatu, snegu in dežju. Prepovedali smo s konji vred pod milim nebom — sredi blata in snega. Kurili smo si, da bi se ogreli in posušili obleke, ki je bila do niti vsa premočena. Na Janezovo smo šli naprej in prišli v mesto, ki so ga bili Rusi oplenili. Tukaj smo se s konji vred nastanili v prodajalnah, krčmah in sobah. Manjkalo tudi ni tistih živalic, ki "kjer čičajo, tam papajo". Drugi živali tod ni skoro nič, a teh pa preobil. Žalostno je pogledati te kraje, ki so vsi oplenjeni, požgani in opustošeni. Kdo ve, kdaj bo konec te strašne vojne. Bog in Marija pomagajta nam, da bi mogli kaj kmalu streti moč krutega sovraga. Naš hrabri pogum naj velja do zadnjega zdihljaja: Vse za vero, dom, cesarja!

Učenkajova beseda.

Prof. Duclaux, Pasteurjev naslednik in ravnatelj njegovih laboratorijev v Parizu, je rekel, da po temeljitih poskusih lahko odločno trdi, da je vino zelo koristna pijača, ne le vsled alkohola, ki ga vsebuje, temveč tudi radi njegovih mnogih redilnih primesi. Iz teh razlogov je bilo vino izbrano za temelj dobro znanega pripravka, ki se imenuje Trinerjevo ameriško zdravilo, ne grenko vino. To vino posebno izbira tvorničar in je najbolj pridelek californijski. S tem vinom so zdravila zelišča dokazane vrednosti spojena v prav dobro zdravilo za navadne bolezni želodca in drojba, zlasti pri zapenosti in njenih zapletitijah, pri želodčnem kataru in izgubi slasti. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos. Triner, tvorničar, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Okorelost vratu olajšate s Triner's Linimentom. Bolečine v mišicah navadno brž prečene to zdravilo. Cena Triner's Liniment 25 in 50c, po pošti 35 in 60c. — Adv.

Pisanice in piruhe za Velikonoč

pošljajo naši rojaki in rojakinje iz Amerike kaj radi svojim dragim v staro domovino in to v GOTOVEM DENARJU. Zlasti pa to storimo letos skoro vsi brez izjeme, ker vemo, da menda nikdar prej niso tam naših daril tako nujno potrebovali in tako hvaležno sprejeli kakor letos. Pritrgajmo si VSAJ EN DOLAR, TER GA POŠLJIMO SVOJIM DRAGIM V BEDNI STARI DOMOVINI NA ALTAR.

To Vam pa najsigurneje, najhitreje in najceneje ter po pravi dnevni ceni izvrši naša stara, solidna in zanesljiva trdka

Amerikanski Slovenec

JOLIET, ILLINOIS

VSE NAŠE POSLOVANJE JE JAMČENO.

Reference:

Dunn & Bradstreets, New York City.
First National Bank, Joliet, Ill.,
Joliet National Bank, Joliet, Ill.,
Commercial Trust & Savings Bank,
Will County National Bank, Joliet, Ill.,
Joliet Trust & Savings Bank.

Skozi pustinje in puščavo

ROMAN IZ MAHDIJEVIH ČASOV.

Spisal Henrik Sienkiewicz. Prevel dr. Leopold Lenard

(Dalej.)

Samo eno se je dečku zdelo gotovo, namreč da se leva vedno bolj bližata. Tudi Kali je opazil, da obkrožata tabbor in ga obdajata v vedno manjšem krogu in ker ju blesk odvraca od napada, izražata s rjovenjem svojo nezadovoljnost in strah.

Očividno je bil pa tudi on mnenja, da grozi nevarnost samo konjem, kajti raztegnil je prste in rekel:

"Leva ubiti enega, ubiti dva — ne vse, ne vse!"

"Dodaj na ogenj!" ponovil je Stanko.

Bušil je novi bolj živi ogenj; rjovenje je naglo prenehalo. Toda Kali je dvignil glavo in pričel gledati kvišku, ter poslušati.

"Kaj pa je tam?" vprašal je Stanko.

"Dež!" rekel je zamorec.

Nato je Stanko pričel poslušati. Debele veje drevesa so zaslanjale sotor in celo zeriho, tako da na zemljo ni padla še nobena kaplja, toda v višini je bilo slišati prasketanje listja. Ker ni nobena sapica ganila soparnega zraka, si je bilo lahko misliti, da je to dež, ki začena šumeti v goščavi.

Šumenje je naraščalo z vsakim trenutkom in čez nekaj časa sta otroka zagledala kaplje, ki so padale s listja, pri blesku ognja podobne velikim rožnatim biserom. Kot je napovedal Kali, se je začel naliv. Prasketanje se je izpremenilo v šumenje. Padalo je vedno več kapelj, slednjič so pa začeli pronikati skozi goščavo celi curki vode.

Ognjišče je potemnelo. Zaman je metal Kali cela naboja goriva. Na vrhu so se mokre veje samo kadile, spodaj je pa sikalo ogelje in plamen je včasih nekoliko narastel, pa spet pomejal.

"Ako naliv pogasi ogenj, nas bo branila še zeriha," rekel je Stanko, da bi pomiril Nelko.

Potem je peljal deklico pod sotor in jo ogrnil s pedom, sam pa je šel naglo ven, ker se je kratko pretrgano rjovenje odzvalo na novo. Sedaj se je razleglo že znatno bliže in iz njega je zvenela nekaka radost.

Naliv je naraščal vsak trenutek. Dež je šumel po trdem listju nabaku in pljuskal. Ako bi ognjišče ne bilo pod zaščito debelih vej, bi bilo takoj ugasnilo, tako se je pa dvigal nad njim zlasti dim, sredi katerega so se zabliščali včasih ozki, modrikasti plamenčki. Kali je mislil, da je že izgubljen in ni dokladal več suhljadi. Mesto tega je vrgel vrv na drevo in se začel z njeno pomočjo vzpenjati vedno višje po deblu.

"Kaj delaš?" vprašal je Stanko.

"Kali splezati na drevo."

"Zakaj?" zakričal je deček, katerega je razdejala zamorečeva sebičnost.

Jasen, pretresljiv blisk je razgrnil temo, Kalijev odgovor je pa pridušil nagel grom, ki je pretresel nebo in pustinjo. Obenem se je dvignil vihar, tresel veje drevesa, razmetel v hipu ognjišče, raznesel še žarčice ogelje, ki je bilo pod pepelom, in ga obenem s snopjem isker razmetal po stepni travi.

Neprodna tema je naenkrat zavila taborišče. Strašna zemlja nevihta je pričela razsajati na zemlji in pod nebom. Grom je sledil gromu, blisk blisku. Krvavi vijugasti treski so prodirali nebo, temno kot žalobni pajčolan. Na bližnjih skalah se je prikazala čudna modra krogla, ki se je nekaj časa trkljala po soteski, potem pa bušila s slepečo lučjo in počila s tako strašnim bučanjem, da se je zdela, da se skale razsipele v prah.

Potem je nastala spet tema.

Stanko se je zbal za Nelko in je šel tipaje pred sabo v sotor. Ker je bil sotor zaslonjen od kupa termotov in od velikega debla, je še stal, toda prvi silni sunek viharja bi zamogel potrgati vrvi in ga zanesti bogve kam. Vihar je pa zdaj pojmal, zdaj spet vzrzel z besno silo in prinášal cele valove dežja in cele oblake listja in vej, namoljenih v bližnjem gozdu. Stanka se je polastil obup. Ni vedel, ali naj pusti Nelko v sotoru ali naj jo pokliče ven. V prvem slučaju bi se zamogla zaplesti v vrvi in vihar bi jo lahko pograbil obenem z zavoji platna, v drugem ji je grozilo, da se popolnoma premoči in jo tudi kam veter zanesa, ker je celo Stanko, dasiravno je bil brez primere močnejši, je z največjim naporom še stal na nogah.

Vprašanje je razrešil vihar, ki je trenutek pozneje odtrgal streho sotoru. Platnene stene niso dajale nobenega varstva več. Ni ostajalo drugega, kakor da počakajo, da se vihar izbesni v temi, sredi katere sta krožila dva leva.

Stanko je mislil, da sta se tudi ona skrila pred nalivom v bližnji gozd, toda bil je prepričan, da se vrne s koncem nevihte. Grozo položaja je povečalo še to, da je veter popolnoma razmetel zeriho.

Vse je grozilo s poginom. Stankova puška ni mogla pomagati ničesar. Njegova energija tudi ne. Pred burjo, treski, viharjem, dežjem, temo in pred levi, ki sta se potuhnila morebiti nekoliko korakov daleč, čutil se je brez orožja in sveta. Platnene stene, katere je trgal vihar, so ju od vseh strani obhvale z vodo, pokril je torej Nelko s

svojimi rameni in jo peljal iz sotoru, nato sta se pa oba stisnila k deblu drevesa nabaku in pričakovala smrti ali pa božjega usmiljenja.

Medtem je pa med enim in drugim sunkom vetra prišel na njuna ušesa Kalijev glas, katerega je bilo med pljuskanjem dežja komaj mogoče slišati:

"Veliki gospod, na drevo, na drevo!"

Obenem je padel na dečkovo ramo konec mokre vrvi, spuščene z višine.

"Privzeti bibi, a Kali potegniti!" zaklikal je spet zamorec.

Stanko se ni obotavljal niti trenotek. Zavil je Nelko v plahto, da bi se ji vrv ne vrezala v telo, prevezal jo čez pas, potem pa dvignil za rame kvišku in zaklikal:

"Potegniti!"

Prve veje so poganjale iz drevesa še precej nizko, torej je značilna pot Nelke trajala malo časa. Kali je kmalu prijel s svojima močnima rokama in posadil med deblu in ogromno vejo, kjer bi bilo prostora dovolj celo za pol ducata takih stvaric. Nobeden veter je ni mogel vreči doli in poleg tega jo je, dasiravno je po celum drevesu tekla voda, debelo deblu vsaj branilo pred novimi valovi dežja, katere je vihar prinášal od strani.

Ko je zavaroval malo bibi, je spustil zamorec spet vrv za Stanka, ki je pa pred sabo velel splezati Mei, kakor kapitan, ki zadnji odide iz potapljačice se ladje.

Kaliju ni bilo treba vleči zamorce, kajti v trenutku je splezal po vrvi s tako ročnostjo in pripravnostjo, kakor da bi bila šimpansova rojena sestra. Stanku je šlo znatno težje, toda tudi on je bil dobi dober telovadelec, da je zmagal teži lastnega telesa in puške in nekaj nabojev, s katerimi je napolnil žepa.

Tako so vsi štirje bili na drevesu. Stanko se je tako privadil, v vsakem položaju misliti na Nelko, da je tudi sedaj začel najprej preiskavati, če ni nevarnosti, da bi padla, če ima dovolj prostora in če lahko sedi. Ko se je pomiril v tem oziru, si je začel razbižati glavo, kako bi jo zavaroval pred dežjem. Toda temu ni bilo pomoči. Podnevi bi bilo mogoče narediti kakšne střešice nad glavo, toda sedaj jih je obdajala taka tema, da se niso med sabo čisto nič videli. Da bi pa vsaj prenehal vihar in da bi bilo mogoče narediti ogenj, potent bi bilo mogoče posušiti Nelkino obleko. Stanko je premišljeval z obupom, da bo do zadnje nitke premočena deklica jutri gotovo dobila prvi napad mrlice.

Bal se je, da bo zjutraj, po viharju, nastalo hladno, kakor je bilo v poprejšnjih nočeh. Toda doslej je bila sapa vetra pravzaprav celo vroča in dež kakor segret. Stanko se je samo čutil, da traja vihar tako dolgo, kajti vedel je, da viharji pod ravnikom kolikor so silnejši, toliko manj časa trajajo.

Sele čez dolgo časa je potihnilo grmenje in veter je pričel pojemat, dež je pa šel neprenehoma, sicer ne v tako hudem nalivu, kot poprej, tako težek in tako gost, da listje nabaku ni dajalo pred njim nobenega varstva. Od spodaj je prihajal šum vode, kakor da bi se vsa džungla spremenila v eno samo jezero. Stanko je spoznal, da bi jih v soteski čakala neizogibna smrt. Silno ga je tudi vznemirjala misel, kaj bo s Sabo — in ni si upal o tem govoriti z Nelko. Vendar je imel nekaj upanja, da bo premeteni pes našel varno zavetje kje med skalami, ki so štrlele nad sotesko. Toda pomagati mu ni bilo mogoče ničesar.

Sedeli so torej drug poleg drugega med širokimi vejami, mokri do kože, in pričakovali dne. Čez nekaj ur je začelo ozračje postajati hladnejše in slednjič je dež prenehal. Voda je začela odtekati po pobočjih v nižje prostore, kajti njenega pljuskanja in šumenja ni bilo nič slišati. V poprejšnjih dneh je zapazil Stanko, da zna Kali narediti ogenj tudi iz mokrih vej ter mu je prišlo na misel, da bi mu zapovedal, naj gre doli in poskusi, če bi se mu morda ne posrečilo. Toda v trenutku, ko se je obrnil k njemu, se je zgodilo nekaj takega, kar je vsem štirim kri oledenilo v žilah.

Globoko nočno tišino je predramilo naenkrat rjovenje konja, strašno, pretresljivo, polno boleti, strahu in smrtne groze. Nekaj se je zavalilo v temi, razleglo se je kratko grgranje, potem prigušeno ječanje, hropenje, drugo rjovenje konja, še bolj pretresljivo, potem je umolknilo vse.

"Levi, veliki gospod! Levi ubijajo konje," zašepetal je Kali.

Bilo je nekaj tako strašnega v tem nočnem napadu, v tej premoči pošasti in v tem naglem moreniju brezbrambnih živali, da je Stanko za trenutek zgubil razum in pozabil na puško. Kaj bi pa tudi pomagalo streljati v atko temo. Morda, da bi nočni morilci, ako bi jih prestrašila luč in pok, pustili že ubite konje in se spustili za onimi, ki so se razpršili in zbežali tako daleč od taborišča, kolikor so mogli z zvezanimi nogami.

Stanka je prešinila groza na misel, kaj bi bilo, ako bi bili ostali spodaj. K njemu pritisnjena Nelka je tako trepetala, kakor da bi jo prijel prvi napad mrlice, toda drevo jih je vsaj zava-

rovalo pred napadom. Kali jim je naravnost rešil življenje.

To je bila strašna noč, najstrašnejša na celum potovanju.

Sedeli so kot mokri ptiči na veji in poslušali, kaj se godi spodaj. Tam pa je nekaj časa vladalo globoko molčanje, potem se je pa odzvalo renčanje, nato šum hlapanja, cmokanje odtrganj kosov mesa, potem hropenje dihanje in stokanje pošasti.

Duh surovega mesa in krvi je prišel do drevesa, kajti leva sta obhajala svojo pojedino komaj kakšnih dvajset korakov od zerihe.

In obedovala sta tako dolgo, da je Stanka slednjič pograbil jeza. Prijel je za puško in ustrelil v smeri, od koder so prihajali glasovi.

Odgovorilo mu je samo pretrgano, jezno rjovenje, potem se je razleglo treskanje kosi, lomljenjenih v mogočnih čeljustih. V ozadju so žarele z modrim in rdečim bleskom oči hijen in šakalov, ki so čakali, da bi prišla vrstanjanje.

Tako so pretekle dolge ure noči.

XXIV.

Slednjič je izšlo solnce in razsvetlilo džunglo, gruče dreves in gozd. Leva sta zginila preden se je prvi žarek prikazal na obzorju. Stanko je velel Kaliju zakuriti ogenj, Mei pa vzeti Nelkine reči iz usnjate vreče, kamor so bile zavite, jih izsušiti in kar najhitreje preobleči deklico. Sam je pa vzel puško in šel ogledati taborišče in pogledat, kakšno opustošenje je naredil vihar in močna roparja.

Takoj za zeriho, od katere so ostali samo koli, je ležal prvi konj, sneden skoraj do polovice, kakšnih sto korakov dalje drugi, komaj načet, takoj za njim pa tretji z razparanim trebuhom in razdrobljeno glavjo. Vsi so predstavljali strašen prizor, kajti oči so imeli odprte, polne odvrzene groze in široko odprte zobe. Stanka je prišla taka jeza, da si je v tem trenutku skoraj želel, naj bi se izza kakšnega grička prikazala koderasta glava razbojnika, opešanega vsled nočne pojedine, in da bi mogel pogrniti vanjo kroglo. Toda moral je odložiti maščevanje na pozneje, ker ga je sedaj čakalo drugo delo. Treba je bilo najti in ujeti ostale konje. Deček je mislil, da so se najbrže skrili v gozdu, kakor tudi Sabo, čegar trupla ni bilo videti nikjer. Upanje, da zvesti tovariši nanesreče ni padel v žrtev razbojnikov, je tako razveselilo Stanka, da je dobil več poguma, njegovo veselje je postalo pa še večje, ko je našel osla.

Pokazalo se je, da se modri dolgo-huec niti ni maral truditi s preveč dolgim begom. Zaril se je kar od znotraj v zeriho, v kot med kopico termotov in drevesom, in tam je z zavarovano glavjo in boki čakal, kaj se bo zgodilo, vsak trenutek pripravljen odbiti napad s pomočjo junaškega riganja.

Toda leva ga menda nista niti opazila, torej je, ko je izšlo solnce in nevarnost minila, smatral za najbolj primerno, da se vleže na tla in odpočije po dramatičnih vtiskih noči.

Hodeč okrog taborišča je našel Stanko slednjič na razmočenih tleh odtiske konjskih kopit. Sledovi so šli proti soteski. Ta okoliščina je bila ugodna, ker v soteski konj ni bilo težko vjeti. Nekaj korakov dalje je našel v travi vezi, s katerimi je bil zvezan eden konjev. Ta je moral zbežati tako daleč, da ga je bilo treba za sedaj smatrati za izgubljenega. Ostala dva je pa zagledal Stanko pod nizko skalo, ne v sami strugi, ampak na njenem bregu. Eden izmed nju je ležal, drugi je pa trgal mlado jasnozeleno travo. Oba sta izgledala strašno utrujena, kakor po dolgem potovanju. Toda luč dneva je izgnala strah iz njunih src in pozdravila sta Stanka s kratkim, prijaznim rezgetanjem. Konj, ki je ležal na tleh, je skočil na noge, pri čemur je deček opazil, da se je tudi ta osvobodil vezi, k sreči je pa raje ostal pri tovarišu, kakor pa da bi zbežal, kamor bi ga nesle oči.

Stanko je pustil oba pod skalo in šel na rob soteske, da bi se prepričal, če je mogoče dalje potovati po nji. Opazil je, da je vsled velikega strmeča voda že odtekla in da je dno že skoraj popolnoma suho. Čez nekaj časa je obrnil njegovo pozornost nase neki belkast predmet, zapleten med debla, ki so stala na nasprotni ležeči skalni steni. Pokazalo se je, da je to bila streha sotoru, katero je vihar zanesel sem in zagnal v goščavo tako silno, da je voda ni mogla vzeti seboj. Sotor je dal mali Nelki vsaj nekoliko boljše streho, kakor pa v naglici z vej spletena uta, torej je Stanka zelo razveselilo, da se je našla ta zgubljena stvar.

Njegova radost je postala pa še večja, ko je iz skalne dupline, skrite nekako višje pod lijanami, pritekel Sabo, noseč v zobeh neko žival, katere glava in rep sta visela po obeh straneh njegovega gobca. Mogočni pes je v trenutku pritekel gori in položil k Stankovim nogam šeststo hijeno, z zdrobljenim hrbtom in odgrizeno nogo, pri čemur je začel mahati z repom in veselo lajati, kakor da bi hotel reči: "Priznam, da sem pred levom izgubil pogum, to je res, toda tudi vi ste sedeli na drevju, kot tiči. Toda pogledaj, da nisem bil len ponoči!"

Bil je tako ponosen sam na sebe, da ga je Stanko komaj mogel pregovoriti, da je pustil smrdečo žival in je ni nesel v dar Nelki.

Ko sta se vrnila, je v taboru že goril velik ogenj, v posodi je pa vrela voda, v kateri so se kuhala zrna dure, dve jerebici in kosi posušenega antilopinega mesa. Nelka je bila že preoblečena (Nadaljevanje na 7. strani.)

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik

HENRY WEBER, kašir.

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOČEVAR
SLOVENSKI GOSTILNICA

Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

STARA
GOSTILNA

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

Frank Bambich

urar in zlatar,

914 N. Broadway, JOLIET, ILL.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

JOHN STEFANICH

N. W. Phone 348

...Slovenska Gostilna...

vino domače in importirano, fino žganje in dišeče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

Phone Canal 498.

August Poglajen,

2300 S. Robey Street

CHICAGO, :: :: ILLINOIS

Gostilna

SE PRIPOROČA ROJAKOM.

Mi hočemo tvoj denar
ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cedrne stebla, desk in singline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines blizu nevega kanala.

Predne kupiš LUMBER, oglasi pri nas in ogled si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar!

W. J. LYONS

Nas office in Lumber Yard na voglu

DES PLAINES IN CLINTON ST.

Chicago Phone 3556

JOS. KUCHAR

MESNICA in
GROČERIJ

SE PRIPOROČAM.

120 Moen Ave.

Rockdale, Illinois.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

+ JOHNSONOV +

"BELLADONNA" OBLIŽI

ALI OBLIŽI ZA VSEKAKO OBLIŽI ZA VSEKAKO

REVMAZEMU HROMOSTI BOLESTI KOLKU BOLESTI ČLENKIH NEVRALGIJA PROTINU OTRPLOSTI MIŠIC SLABOTNEM KROŽU HUDEM KRAŠLU

SLABOSTI ČLENKIH PLUČNIN IN PRSNIH BOLEZNIH MRAZENJU ŽIVOTU VNETJU OPRSIH MIŠIC PREHLEJENJU BOLESTI V LEDENJU BOLESTI V KROŽU

Varčevanje.

njihovemu najdražjemu zakladu — zdravju —, katerega ni tako lahko najti kadežda se nam nepotrebno, da bi opozarjali ljudstvo na nevarnosti, ki pretijo dar je zgubljeno. Vendar vidimo okoli sebe kako mnogo je brezbrzihih ljudi, in zdi se, kakor da bi ljudje vabili bolezen, nadloge in smrt v svoja telesa. Varčujte s svojim zdravjem bolj kot z denarjem.

Onim, ki so zgubili trdno zdravje in je žele zopet dobiti, priporočamo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To naturno zdravilo sestoji iz čistega rudečega vina in zdravilnih korenin in zelišč ter je uspešno mnogokrat, ako se ga rabi kot zdravilov slučajih

ZABASANOSTI, OTRPLJI JETER, ZGUBI OKUSA, NENADNA SLABOČA, BOLEČINE DROBJA, KRČEV, ŽELOČNEGA KATARA,

in v vseh drugih slučajih, kadar je rabiti hitro izčistenje telesa brez da se ga oslabi. To zdravilo okrepča telo in drobje, da more storiti svoje delo brez motenja. V vseh slučajih bolezni želodca, obisti, jeter in drobja izvrstno deluje.

V VSEH LEKARNAH CENA \$1.00.

Vedno imejte priročno Trinerjev Liniment, ki je najboljšje mazilo za mišice in členke. Morda ga danes ne rabite, a jutri ga bi pa potrebovali. Cena 25c in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katere se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. P. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c
ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski
pogrebni zavod in konjušnica. Kočije
in ambulanci pripravljene ponoči in
podnevi. Najboljša postrežba za kr-
ste, ženitve in pogrebe. Najlepše ko-
čije. Cene zmerne. — Ženske slučaje
oskrbuje soproga, ki je izkušena v
tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

COMMERCIAL AVE.

SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA kakor Delaware, Catawaba, Ives, i Konkord prodaja Josip Svete

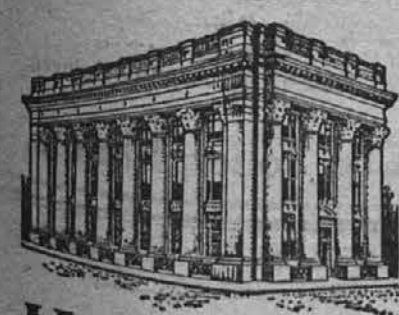
1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rubeče vino:	Catawba belo vino:
Sod, 6 gal. \$ 5.50	Sod, 6 gal. \$ 7.00
Sod, 10 gal. 8.00	Sod, 10 gal. 11.00
Sod, 25 gal. 16.50	Sod, 25 gal. 24.00
Sod, 50 gal. 30.00	Sod, 50 gal. 42.50

Delaware belo vino, sod, 10 galonov, \$13.00. Sod 25 galonov, \$26.00. Sod 50 galonov, \$50.00.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so po-
polnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali
Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj de-
nar na obresti v
največjo in naj-
močnejšo banko
v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav,
Pošne Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložni
denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih
sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje
izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

SKOZI PUSTINJE IN PUŠČAVO.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

čena v suho obleko, toda izgledala je
tako slabo in blede, da se je Stanko
zanjo zbal ter jo je prijel za roko, da
ki se prepriča, če nima mrzlice in jo
vpraša:

"Nelka, kaj ti je?"

"Nič, Stanko samo zaspana sem sil-
no."

"Verjameš! Po taki noči! Roki,
hvala Bogu, imaš hladni. Ah, kakšna
je bila ta noč! Naravno je, da si za
zaspana. Jaz sem tudi. Ali se ne ču-
tiš slabo?"

"Samo glava me nekoliko boli."

Stanko ji je položil dlan na čelo.
Glavica je bila hladna ravno tako kot
roki, kar je bilo dokaz, da je silno iz-
črpana in oslajljena, torej je deček
vzdihnil in rekel:

"Zaužiti moraš kaj toplega, potem
se pa vlezi in boš spala do verea.
Danes je vsaj lep dan in ne bo tako,
kot včeraj."

Nelka je pa pogledala nanj s stra-
hom.

"Pa vendar ne bomo tukaj preno-
čevali?"

"Tukaj ne, ker tukaj lež obdjeni
konji; poiskali si bomo kakšno drugo
drebo ali pojdemo pa v sotesko in bo-
mo tam naredili zeribo, kakršne svet
še ni videl. Spala boš mirno, kakor
v Port-Saidu."

Ona pa je vrgla ročici okrog nje-
vega vratu in ga začela prositi jokaje,
da bi šli dalje, ker na tem strašnem
prostoru ne bo mogla zapreti očesa in
bo gotovo zbolela. Tako ga je prosi-
la in tako ponavljala vedno zroč mu v
oči: "Kaj, Stanko, kajne?" da ji je
slednjič obljubil.

"Pojdemo po soteski," rekel je, "ker
tam je senca. Samo obljubi mi, da mi
poveš, ako ti upadejo sile ali postane
slabo."

"Ne bo slabo, ne bo slabo! Priveži
me k sedlu in zaspana bom med potjo
dobro."

"Ne. Sedel bom na istega konja in
te bom držal. Kali in Mea pojmeta
pa na drugem, a osel bo nesel šotor."

"Dobro! Dobro!"

"Tako po zajutruku se moraš neko-
liko prespati. Pred poldnem itak ne
moremo odriniti, ker je veliko debla.
Moramo ujeti konje, zložiti šotor, dru-
gače urediti vreče. Del reči pustimo,
ker sedaj imamo samo še dva konja.
To nam vzame nekaj ur, medtem se
pa prespiš in okrepeš. Danes bo vro-
čina, toda pod drevesom ne bo zmanj-
kalo sence."

"Kaj pa ti? Kaj pa Mea in Kali?
Meni je težko, da bom samo jaz spala,
vi se morate pa truditi."

"Saj bomo tudi mi dobili časa. Za-
me ne skrbi. V Port-Saidu za časa
skušenj večkrat nisem spal cele noči,
česar niti moj oče ni vedel. Tovariši
tudi niso spali. Saj moški ni taka
majhna muha, kakor ti. Niti ne veš,
kako danes izgledaš; kakor iz stekla.
Samo oči in kodri so te, obraba pa ni-
maš čisto nič."

Govoril je šaljivo, toda v duši se je
bal, ker pri močnem dnevnem svitu je
izgledal Nelkin obraz popolnoma bo-
lan in postal mu je jasno, da če poj-
de tako dalje, revni otrok ne samo za-
more, ampak naravnost mora umreti.
Pri tej misli so mu zatrepale noge,
kajti naenkrat je začutil, da ako bi ona
umrla, bi tudi on ne vedel niti čemu
živeti, niti čemu se še vračati v Port-
Said.

"Kaj pa naj bi potem delal?" po-
misli je.

Trenotek se je obrnil od nje, da ne
bi Nelka zapazila žalosti in strahu v
njegovih očeh, potem je pa stopil k
rečim, ki so bile zložene pod dreve-
som, potegnil je proč plahoto, pod kate-
ro se je nahajala škattja z naboji, od-
prl jo je in začel nekaj iskati.

Tam je imel v majhni stekleničici
zadnji prašek kinina, katerega je varo-
val kot oko v glavi za "hudo uro", to
je za slučaj, da bi Nelka dobila mrzli-
co. Sedaj je bil pa skoraj prepričan,
da mora po taki noči vsak trenotek na-
stopiti prvi napad, torej ga je sklenil
prehiteti. Stori je to s težkim srcem,
ker je mislil, kaj bo potem, in ako bi
se ne bil spomnil, da moškemu in na-
čelniku karavane se ne spodobi jokati,
bil bi se razjokal nad zadnjim praškom.

Da bi prikrl svoje ginjenje, naredil
je jako strog obraz in rekel vrnivši se
deklici:

"Nelka, vzemi ostanek kinina."

Ona je pa vprašala:

"Kaj pa če ti dobiš mrzlico?"

"Tresla me bo. Vzemi, ti rečem."

Vzela je brez vsakega upora, kajti
od časa, ko je postreljal Sudance, se
ga je nekoliko bala vkljub vsej skrbli-
vosti, katero ji je skazoval, in dobroti,
s katero jo je obdajal. Potem so se
vsedli k zajutruku in po nočnem utru-
jenju jim je juha divjega ptiča dišala
izborna. Nelka je zaspana takoj po o-
krepi in spala nekaj ur. Stanko,
Kali in Mea so medtem pripravili ka-
ravano, prinesli iz soteske šotorovo
strehlo, osedljali konje, natovorili tudi
osla in zakopali pod korinami naba-
ku reči, katerih niso mogli vzeti s sa-
bo. Pri delu jih je silno mučil spanec,
toda iz strahu, da ne bi zaspal, je do-
volil Stanko sebi in njima samo, da so
po vrsti nekoliko zadržali.

Bila je morda druga ura, ko so odr-
nili dalje. Stanko je držal pred sabo
Nelko, Kali in Mea sta pa jahala na
drugem konju. Takoj od začetka ni-
so zajahali v strugo, ampak so šli med
bregom in gozdom dalje. Mlada tra-
va je v tej deževni noči jako zrasla,
zemlja pod njo je bila črna in je imela
sledove ognja. Lahko je bilo uginiti,

da je al-Smain s svojim oddelkom šel
tudi, ali pa, da je požar, zagnan od da-
leč od vetra, letel po suhi travi in ko je
slednjič zadel na vlažni gozd, širil v
se posebno široki plasti med njim in
sotesko in divjal dalje. Stanko se je
hotel prepričati, če se na tej poti ne
najdejo kakšni sledovi Smainovega ta-
borišča ali pa odtiski kopit, in z zado-
voljnostjo se je prepričal, da ni videti
nič posebnega. Kali, ki se je na take
reči dobro razumel, je trdil odločno,
da je ogenj moral prignati veter in da
je od tega časa preteklo že najmanj
kakšnih deset dni.

"Iz tega se vidi," pripomnil je Stan-
ko, "da je Smain s svojimi Mahdijci že
bogve kje in da v nobenem slučaju ne
pademo v njegove roke."

Nato sta začela oba z Nelko ogledo-
vati rastline, ker doslej niso še nikdar
prišli tako blizu ravnikevega gozda.
Jahali so sedaj čisto pod gozdom, da
bi imeli nad glavo senco. Zemlja je
bila tu vlažna in mehka, porasčena s
temnozeleno travo, mahovjem in pra-
protjo. Tu in tam so ležali stari prepe-
reli štori, pokriti kakor s preprogo s
prekrasnimi zagrinjali iz pisanih, me-
tuljem podobnih cvetov, z istotako pi-
sanov čašico sredi venca. Kamor je
prisljalo sonce, se je zlatila zemlja od
drugih prečudnih zagrinjali, drobnih in
rumenih, na katerih sta dva cvetna li-
stka, dvigajoča se vsak na eni strani
tretjega večjega, tvorila sliko glave
male živali z dolgimi, ostro ošpicenimi
ušesi. Na nekaterih krajih je bil gozd
obit z grmovjem divjega jasmina,
spletenim v vence iz tankih stebel po-
kritih z rožnimi cvetovi. Nizke jarke
in globine je zaraščala praprot, stlače-
na skupaj v neprodno goščavo, včasih
nizka in široko razvita, potem spet
visoka z ovitimi debli, kakor kodele,
segajoče do najnižje viševih vrh
drevja in razprostre pod njimi v nežno,
zeleno tkanino. V globini ni bilo eno-
litnega drevja: dateljevci, rafije, pahlja-
časte palme, sikomere, krušno drevje,
euforbije, velikanse vrste senecijonov,
akacije, drevje s temnim in svetlim li-
stjem in z jasnimi ali kot kri rdečim,
rastlo je drugo poleg drugega, deblo
poleg debela, prepleteno z vejami, s ka-
terih so strčali rumeni in škrlatisti
cveti, kakor svečniki. Ponekod po-
polnoma ni bilo videti drevja, ker so
ga od zemlje do vrhunce pokrivale
razne vzpenjajoče se rastline, ki so se
spuščale od debela do debela in tvorile
velike črke W in M ter se spuščale
doli, kakor velike preproge, zastorji in
zagrinjala. Kavčukove liane so v ti-
sočeri kot kača vijugasti ovijali ob-
dajale drevje in ga naravnost davile in
spreminjale v piramide, posute s kot
sneg belim cvetjem. Okrog večjih li-
jan so se ovijale manjše, tako silno
prepletene druga z drugo, da so tvo-
rile takorekoč steno, skozi katero bi se
niti človek niti žival ne mogla pretla-
čiti. Samo tuintam, koder so hodili
sloni, katerih sili se nič ne more usta-
ljati, so se nahajali v goščavi globoki
in vijugasti hodniki. Ptičjeva petja,
ki dela naše gozde tako prijetne, ni bi-
lo slišati čisto nič, zato so se pa med
vrhunc drevja razlegali najraznovrst-
nejši klici, včasih podobni glasu stare
žage, včasih kot bi kdo tolkel na kotel,
potem spet šklepetanju štorke ali
škipanju starih vrat, potem tleskanju
v roke ali mijavkanju mačk, ali celo
glasni, razburjeni človeški govorici.
Včasih se je dvignila nad drevjem jata
papig, sivih, zelenih, belih ali pa četi-
ca kričeče barvnatih ptic v tihim va-
lovitim letanjem. Na snežno belih
tleh kavčukovega rastlinja so švigale
včasih kot lesni duhovi male opice ža-
lujke, popolnoma črne izjemši be-
lega repa, belih pasov po bokih in ena-
ke barve brad, ki so obdajale kot ogli-
čne oblake.

Otroka sta z začudenjem gledala
deviški gozd, katerega menda še nik-
dar niso zagledale oči belega človeka.
Saba se je vsak trenotek spustil v go-
ščavo, od koder je prihajalo potem
njegovo veselo lajanje. Nelko je po-
krepčala kinina, zajutrek in odpočitek.
Obrazček ji je oživel in dobil lahno
barvo, očesci sta ji gledali bolj veselo.
Vedno je povpraševala Stanka po ime-
nih raznega drevja in ptic, on je pa
odgovarjal, kakor je mogel. Slednjič
je rekla, da bi rada šla s konja in si
natrgala cvetja.

Toda deček se je nasmešnil in rekel:
"Tako bi te tam snedle siafu."
"Kaj pa je to, siafu? Ali je to hušje
od leva?"

"Hušje in ne hušje. To so mravljin-
ci, ki strašno grizejo. Vse polno jih
je na vejah, s katerih padajo ljudem
na pleča kot ognjen dež. Lazijo pa
tudi po zemlji. Samo poskusi neko-
liko stopiti s konja in iti v gozd, pa boš
tako škakala in kričala kot opica. Ce-
lo leva se je lažje ubraniti. Včasih
gredo v ogromnih vrstah in takrat se
jim mora vse umakniti s pota."

"Ali bi si ti vedel pred njimi poma-
gati?"

"Jaz? Seveda!"

"Kako pa?"

"S pomočjo ognja ali kropa."

"Ti si vedno znaš pomagati," rekla
je prav od srca.

Stanku so ugajale te besede, odvrnil
je torej ponosno, obenem pa tudi ve-
selo:

"Samo če boš zdrava, drugače se
lahko vedno name zaneses."

"Mene tudi glava nič več ne boli."

"Hvala Bogu, hvala Bogu!"

Med takimi pogovori so šli mimo
gozda, ki je samo na eni strani segal
do jarka. Sonce je stalo še visoko
na nebu in pripekalo mogočno, kajti
nastalo je prekrasno vreme in nobene-
ga oblaka ni bilo na nebu. Konja sta
bila polita s potom. Nelka je pa zelo

tožila, da je vroče. Radi tega je Stan-
ko, ko je zagledal pripraven prostor,
zavil v sotesko, kjer je zahodna stena
delala globoko senco. Tam je bilo
bolj hladno in tudi voda, ki je po več-
rajšem naliivu še ostala v globinah,
je bila še precej hladna. Nad glava-
mi malih potnikov so letali neprene-
homa od enega brega jarka na drugi
ptiči s škrlatistimi glavami, modrimi
prsi in rumenimi krili, torej je jel de-
ček pripovedovati Nelki, kar je o nje-
hovich navadah čital iz knjižg.
(Dalje prih.)

Pfannenschmidt nekriv.

Quincy, Ill., 18. febr. — Ray Pfan-
nenschmidt je bil danes oproščen ob-
tožbe, da je umoril gđc. Emo Kaem-
pen v Princetonu, Ill.

Bržko je bil Pfannenschmidt opro-
ščen, je bil takoj spet dejan v zapor
pod obtožbo, da je umoril svojega oče-
ta. Nova pravda se prične v ponedel-
jek.

Skrb za brezdelne v New Yorku.

New York, 18. febr. — Hoteli in re-
stavranti v tem mestu so se dogovo-
rili, da bodo prispevali živeža in o-
skrbovali dnevne lanche za tisočere
brezdelne ljudi, kakor je danes nazna-
nil predsednik McAneny iz odbora al-
dermanov, ko se je prejšnjo petotvor
zastopniki 200 hotelov in restavrantov.
Prvi prispevki se izročijo jutri.

J. P. KING
Oba telefona
Lesni-
trgovec.
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN

NAJSIGURNIJE V

Prvo Hrvatsko Stedionico

U ZAGREBU,

CROATIA, EUROPE.

in sje podružnice v: Belavaru, Brodu
na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu,
Kraljevi, Novem Vinodolu, Osijeku,
Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki
Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.

Delniška glavica in pričuvs
K 16,250,000.

Nasvete in navodila pošljemo zastonj

Geo. Svetlečić

PRVI SALUN
ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3866.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, s

Tu dobite najboljši CEMENT, AP

NO, ZMET KAMEN, OPEKO,

VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter

vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOS.

Chicago Phone 225.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svoje

Mesnica

Tel. 101 Joliet, Ill

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:

9-12 a. m. 1-5 and 7-8 p. m.

Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zebodravnik

Joliet National Bank Building

4th Floor, Room 405.

JOLIET, :: ILLINOIS.

Loan & Savings Bank

MARTIN WESTFAL

913 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1008 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 643-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Samo pri meni se dobe patentirana in gara-
tirana sledeča zdravila: za rasti in proti spadu-
ju ženskih in moških las, kakor tudi za rasti mo-
ških brki in brade; za revmatizem kosti, a h
trganje v nogah, rokah in krizu, za rane, opek-
line, bole, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil
moja zdravila brez uspeha, pranihran \$500. Pi-
šite takoj po cenik. "Kolektor" in žepna knjiga
od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki je
prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam
pošljem Kolektor in knjižico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zopet

ogrenj pojdite k

ANTONU SCHAGER

North Chicago Street

v novi hiši Joliet National Banka.

N. W. Phone 420.

MARTIN ZAGAR

Gostilna

Moen Ave. :: Rockdale, Ill.

Vljudo vabi vse rojake, Slovence in

Hrvate, v svojo gostilno sredi

Rockdala.

VSJ DOBRO DOŠLI!

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet,

Ko imate kaj opraviti s sodnijo

oglasite se pri meni.

Farme v Wisconsinu.

Kandidati za mestni odbor v Jolietu.

Marcus Krakar
kandidat za
KOMISIONERJA

Skoro vsi Slovenci poznajo g. Krakarja, ki je eden prvih naših naseljenecov v tem mestu. Prišel je sem pred 50. leti.

Ko so Slovenci začeli bolj napredovati in si postavljati cerkev in šolo, je g. Krakar pomagal Rev. Susterščicu pri zidanju in drugem delu za napredek naselbine.

G. Krakar je zdaj kandidat za komisionerja in se priporoča našim moških in ženskim volilcem. Obljublja, da bo gledal za našo stvar, zlasti da se ceste in pota popravijo in da boste vsi dobili kaj več od mesta za svoje davke.

Pri volitvi, dne 9. marca, naredite križ pred njegovim imenom za kar se Vam zahvaljuje vnaprej. — Adv.

ZA ŽUPANA.

Z novo upravo je treba izvoliti delavne moše, ki bodo nastopili svoj posel in delovali, kakor je treba, ker inče bodo nepotrebno tratili ljudski denar.

Moja kandidatura je utemeljena na mojem rekordu, in le na tem, ker hočem biti dober uposlenec ljudstva, kakor poskušam zdaj biti dober služabnik, se sem tekom časa več ali manj priučil potrebne znanosti glede mestnih poslov.

Moja želja je, da dobim pravo moč s katero mi bo mogoče rabiti moje znanje v vsestransko korist mesta. Dandaj še nisem imel nobenega političnega urada. Zdj pa se obračam na vse volilce za pomoč in glasove: Ker sem vposlen vsak dan 8 ur, zato mi je nemogoče osebno videti vseh volilcev, a časa, ki je last mojega delodajalca jaz nočem in ne smem trati.

Jaz sem prost in samostojen ter nisem pod kontrolo nikogar in želim tudi tako ostati, ker inče bi ne mogel služiti ljudstvu.

Moja želja ni nakopiti moje delovanje na tem mestu, ker ni prostora, vendar se priporočam, da pregledate moje preteklost in potem presodite in če ste prepričani, da sem sposoben in vreden, se Vam priporočam za glas in za pomoč za kar se Vam vnaprej zahvaljujem.

TIM F. PELL,
703 Summit St.
Adv.

ANTON NEMANICH ML.,
slovanski kandidat za komisionerja ob prvotni volitvi v Jolietu dne 9. marca se priporoča rojakom in vsem slovenskim volilcem. Volite svojca za svojega zastopnika v novi mestni upravi! Samo vaš človek razume vaše želje! — Adv.

ZA KOMISIONERJA —

Jako bi ne veselilo, če mi bi bilo mogoče govoriti s vsakim čitateljem tega lista, a je to skoro nemogoče, zato na tem mestu omenim, da bi vam v tem mestu blizu 40 let in poznaj mesto in njega potrebe. Ob ljubim, če izvolijo, da bom deloval nepristransko za večji Joliet. Za Vaš glas 9. marca se priporočam in zahvaljujem.

WARREN O. HODGDON.

HENRY W. ODENTHAL,
kandidat za komisionerja.

Moje geslo:

Poslušno, čisto in vspešno upravljanje ljudskih uradov se mora upeljati v mestno upravo. Vsakemu se naj da pravica — a posebne pravice nikomur. Zadnji dve leti sem poskušal to upeljati v upravo urada mestnega klerka in bom poskušal to pomnožiti, če izvoljen.

Pred 2. leti ste volili za me za klerka, zdaj se Vam pa priporočam za glas za komisionerja, ter se Vam za to zahvaljujem. — Adv.

W. H. CLARE

se priporoča slovenskim in hrvatskim moškim in ženskim volilcem, kot kandidat za župana.

Mr. Clare je znan po celim mestu kot najuglednejši in najuspešnejši trgovec z zemljišči. Mnogo naših ljudi je imelo in ima z njim opraviti glede svojih zemljišč, zavarovalnine proti požaru, posojil in drugih enakih zadev, pa še ni bilo slišati, da je bil kdo z njegovim delom nezadovoljen.

Kakor je g. Clare mož na svojem mestu, kot trgovec, tako bo tudi mož na pravem mestu, če bo nominiran in izvoljen za župana našega naprednega mesta.

Ako naredite križ pred njegovim imenom je to znamenje, da hočete za župana moža, ki je že v lastni trgovini pokazal sposobnost in energijo. Tako bo tudi kot župan gledal na to, da bo mesto napredovalo. Pa tudi se ni bati, da bo slabo za delavce in trgovce pod njegovo vladjo, ker on pozna želje in potrebe delavcev in trgovcev.

Ne pozabite narediti križ pred njegovim imenom. Če to storite Vam ne bo žal — niti delavcem in ne trgovcem. — Adv.

VOLITE PHIL. PECK ZA KOMISIONERJA V TOREK 9. MARCA 1915.

EDWARD C. AKINS,
kandidat za komisionerja.

Čenj. volilcem: — Najboljša šola za uradovanje mestnih poslov je praktična skušnja.

Jaz sem služil dve leti, kot mestni pravnik in skoro dve leti, kot župan tega mesta in sem že nad 30 let v odvetniškem poslu.

Če bom izvoljen obljubim, da bom posvetil vse svoje moči in čas za mestno upravo, ker moja želja je, da se mesto postavi na pravo podlago. — Adv.

25 daril zastoj --- 14 K. Gold Filled Ura \$5.50

POSEBNA PRODAJA 14 K. GOLDFILLED UR, naravnost po TOVARNIŠKI CENI, da se jih proda čimveč mogoče. KDOR ZDAJ KUPI URO OD NAS DOBI GORENJIH 25 DARIL POPOLNOMA ZASTONJ, importirano odprto uro (Model), harmoniko, ženski bracelet, ogledalo in 3 druge umivalne predmete, dvojno verižico s privezkom, križ s podobo Zveličarja, bracelet z uro za deklice, 32 cal. revolver (Model), fountain pen, pipo, britev, strap, scarf-pin, cuff, shirt in collar buttons, ring in pen-knife. KDOR izreže ta oglaš in ga pošlje s 25c (znamke ali denar) mu takoj pošljemo z uro 25 daril POPOLNOMA ZASTONJ. Ko dobite in se prepričate, da je ura 14 K. GOLD FILLED, JAMČENA ZA 20 LET, ZNANO KOLESOVJE in 25 daril najboljšje kakovosti, potem boste plačali še \$5.25 in 35c za stroške pošiljanja. Ako ne boste zadovoljni vam vrnemo vlogo. KDOR kupi uro od nas SE NE RABI BATI ZGUBE, ker ure so JAMČENE ZA 20 LET in če se pokvari pred 20. leti, jo popravimo ali zamenjamo POPOLNOMA BREZPLAČNO. Iz Kanade se mora poslati ves denar takoj z naročilom. NAZNANJAMO, DA NAŠA KOMPANIJA JE KRŠČANSKA in nima zveze z lažnjivimi tvrdkami v St. Louisu, Mo., ki ponarejajo naše oglaš. Torej kdor hoče imeti dobro moško ali žensko uro in darila po pravi TOVARNIŠKI CENI kupite jo od naše znane, stare KRŠČANSKE FIRME in dobili boste to kar oglašamo. Pišite na:

NATIONAL COMMERCIAL COMPANY, 90 WEST BROADWAY, DEPT. 25, NEW YORK, N. Y.

ZA KOMISIONERJA —

Volite za Chris. P. Sorg, ki izdeluje O. K. smodke — 40 let — navaden delavec. Za najboljše uspehe izvolite mene na dan 9. marca, 1915.

CHRIS. P. SORG.

ZA KOMISIONERJA —

Uspešen trgovec in mož, ki plačuje visoke davke, je pravi stebel vsakega mesta. In tak mož je g. Frank L. Kiep, ki se priporoča volilcem za komisionerja. Volite za

FRANK L. KIEP.

IZ VOJNE.
(Iz "Slovenca".)

Sveti večer v Karpatih.

Slovenski vojak piše iz prelaza Dukle: Po premikanju prejšnjih dni smo se ustanovili v požgani vasi. Pripravili smo sredi taborišča dično smreko. Okrasili smo jo ter po moči razsvetlili s svečkami. Pihljaj je veter ter meni kot prižigalcu napravljaj vedno novo delo. Postregli smo si s čajem, vinom in rumom. Naši pevci so zapeli več božičnic; pa zdale se mi niso tako vesele kakor doma. Na nebu so se utrinjale zvezde, meni v očeh pa solze! Pogrešal sem namreč svojih ljubih domačih, s katerimi sem se sicer skupno veselil na sveti večer. Počastil nas je pa s svojo navzočnostjo naš velebdni nadporočnik dr. P., ki nas je v ognjevitem nagovoru navdušil za presvetlega cesarja. Komaj smo se odpeli cesarsko, pa je prišlo povelje "marsberit". Vozili smo po strmi cesti, kakršna pelje na Trojan. Od jutra do popoldneva smo v dokolenem blatu malo počivali. Potem smo do drugega jutra nadaljevali potovanje. Nato smo sladko pospali. Sem večkrat moker, pa nič ne de. Bolj sem zdrav kot doma. Vesel pa zato, ker trdno upam na zmago.

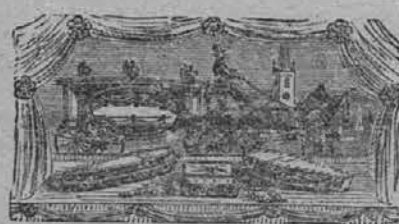
Pismo slovenskega vojaka iz ruskega ujetništva.

Gospod Anton Rutnik, doma iz Sv. Kunigunde na Polhorju, je pisal dne 23. oktobra svoji ženi sledeče pismo: "Predragi domači! Bodite mi vsi skupaj, a posebno pa Ti, ljubica žena, prav pristrano pozdravljeni v dragi domovini! Jaz sem daleč v tujini in sicer ležim v bolnišnici in tudi kot ujetnik med mnogimi tovariši. Godi se nam tukaj še ne preslabo, a boljše bi bilo v domači bolnišnici. Ranjen sem bil na bojišču že dne 28. avgusta in tedaj so me pobrali ruski vojaki in me spravili v bolnišnico. Sedaj sem globoko v tuji deželi v mestu Rezan. Ranjen sem na desni nogi. Srečen bi bil, ako bi ležal v domači deželi. Usoda me je spravila daleč od doma. A upam, da se vidimo, a seveda potem, ko bodo sklenili mir; potem se vrnemo vsi ujetniki zopet med domače. S pristranim pozdravom Vaš Anton.

Savinjčan v Sibiriji v ruskem ujetništvu.

Vojak 87. pešpolka 9. stotnije, naš vnet pristaš mladenič Anton Marovič, piše svojim domačim v Braslovčah pismo, datirano z dne 12. septembra, došlo v Braslovče dne 12. novembra. Pismo se glasi: Dragi mi domačini! Vse vas lepo pozdravim in vam naznanim, da sem še pri življenju, pač pa sem ruski ujetnik. Ko se je začelo v Galiciji napadati, sem bil že prvi dan v ognju, ali ranjen nisem bil, akoravno so švigale kroglice večkrat mimo mene. Drugi dan sem bil z dvema drugima tovarišema ujet od ruskih kozakov. Bil sem namreč dne 26. avgusta v ognju, drugi dan pa ujet. Zdj sem daleč na Ruskem, v Sibiriji. Avstrijce, nas je mnogo skupaj. Žalostne čase imamo sedaj, vem, da tudi doma v mili domovini ni nič veselega. Ako bom zdrav in ako mi ni smrt v tujini namenjena, še pridem po sklenjenem miru domov. Ako mi je Bog odločil tukaj umreti, pa molite za mojo dušo.

Kakor je Njegova sveta volja, tako se naj zgodi. Pismo se vsako uradno pregleda, predno gre naprej.

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebniha se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

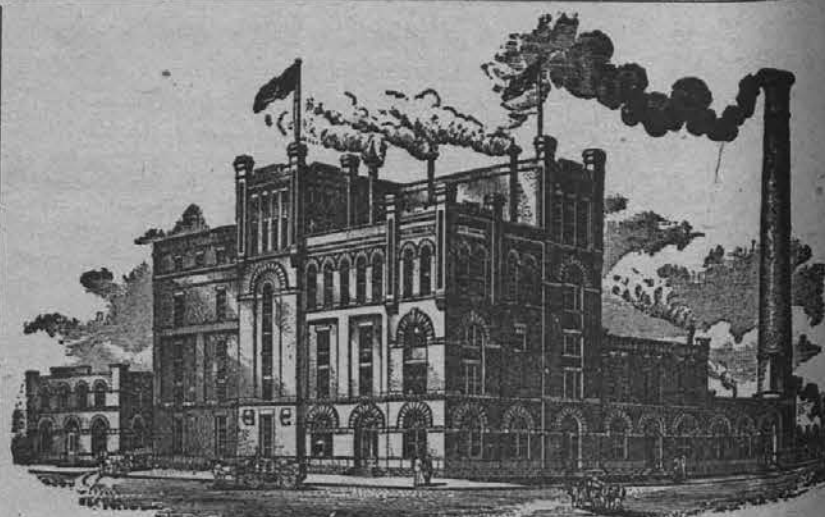
J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljšo svežo in preka-jeno klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond, Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

— Za najnižje dnevne cene denarja in druge podrobnosti o pošiljanju denarja v staro domovino, čitajte oglaš "A. S." na 1. strani.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1289

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.